

uttrycken "en del av riket" och "den andra delen av riket", alltefter som sammanhanget kräver;

uttrycket omfattar också varje utanför respektive stats territorialvatten beläget område, inom vilket denna stat enligt sin lagstiftning och i överensstämmelse med internationell rätt har rättigheter med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag;

"Danmark" inbegriper inte Färöarna och Grönland;

"Finland" inbegriper inte landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten; "Norge" inbegriper inte Svalbard (med vilket avses även Björnöen), Jan Mayen och de norska områdena ("biland") utanför Europa;

b) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

c) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

d) "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i annan avtalsslutande stat" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som bedrivs av person med hemvist i annan avtalsslutande stat;

e) "medborgare" åsyftar fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat; fysisk person som är dansk medborgare och som har hemvist på Färöarna enligt lagen om hemstyre anses vid tillämpningen av avtalet endast ha medborgarskap på Färöarna; uttrycket åsyftar också juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;

f) "internationell trafik" åsyftar vid tillämpningen av

avtalet i en avtalsslutande stat transport med skepp eller luftfartyg som används av företag som har sin verkliga ledning i annan avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den förstnämnda staten;

g) "behörig myndighet" åsyftar

- 1) i Danmark: skatteministern,
- 2) på Färöarna: landsstyret,
- 3) i Finland: finansministeriet,
- 4) i Island: finansministern,
- 5) i Norge: finans- och tulldepartementet,
- 6) i Sverige: finansministern,

eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdras att handha frågor beträffande avtalet.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande stater, bestäms hans

hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist i den stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i flera stater, anses han ha hemvist i den stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras i vilken stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någon stat har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i flera stater eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i flera stater eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i berörda avtalsslutande stater frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 annan person än fysisk person har hemvist i flera avtalsslutande stater, anses personen i fråga ha hemvist i den stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad, och
- f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med sådant projekt, utgör fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än tolv månader i en avtalsslutande stat.

4. Vid beräkning av den tid som avses i punkt 3 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedrivna av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger väsentlig del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital.

5. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta

- a) användningen av anordningar uteslutande för lagring,

utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager utslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager utslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet utslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget,

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet utslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art,

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet utslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a) - e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs vid den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

6. Om person, som inte är sådan oberoende representant på vilken punkt 7 tillämpas, är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses detta företag - utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 - ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som denna person bedriver är begränsad till sådan som anges i punkt 5 och som - om den bedrevs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet - inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt

bestämmelserna i nämnda punkt.

7. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

8. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i annan avtalsslutande stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripet inkomst av lantbruk och skogsbruk) belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2.a) Om inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat, har uttrycket "fast egendom" den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket "fast egendom" inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, byggnader, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja

mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst som förvärfvas genom omedelbart nyttjande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i bolag, vars huvudsakliga ändamål är att inneha fast egendom, berättigar innehavaren av aktierna eller andelarna att nyttja bolaget tillhörig fast egendom, får inkomst, som förvärfvas genom omedelbart nyttjande, genom uthyrning eller annan användning av sådan nyttjanderätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 tillämpas också på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på sådant sätt, får företagets inkomst beskattas i denna andra stat, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i annan avtalsslutande stat från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i punkt 3 föranleder annat, i envar av de berörda avtalsslutande staterna till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om

det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripet utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i punkt 2 inte hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående punkter bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomstslag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.
2. Om företag som bedriver sjöfart har sin verkliga ledning ombord på ett skepp, anses ledningen belägen i den avtalsslutande stat där skeppets redare har hemvist.
3. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom nyttjande, underhåll eller uthyrning av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används för transport av gods eller varor, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.
4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 tillämpas också på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då
 - a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av ett företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i annan avtalsslutande stat eller äger del i dessa företags kapital,

iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. Då i en avtalsslutande stat uppkommer fråga som avses i punkt 1, skall behörig myndighet i annan avtalsslutande stat som berörs av frågan underrättas i syfte att överväga justering i fråga om beräkningen av inkomsten för det företag som har hemvist i sådan annan stat. När anledning därtill föreligger, kan de behöriga myndigheterna träffa skäligt avgörande om inkomstens fördelning.

Artikel 10

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av utdelning med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än

den där han har hemvist samt den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 3, utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat får beskattas också i den avtalsslutande stat där det bolag som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men den skatt som sålunda påförs får inte överstiga 15 procent av utdelningens bruttobelopp. Sådan utdelning skall emellertid vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammanslutning och dödsbo) som direkt äger minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital. Utan hinder av bestämmelserna i föregående mening i denna punkt får Färöarna emellertid också beskatta utdelning från bolag med hemvist på Färöarna, enligt färöisk lagstiftning, men om mottagaren är ett bolag (med undantag för personsammanslutning och dödsbo) som direkt äger minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital får den skatt som sålunda påförs inte överstiga 5 procent av utdelningens bruttobelopp.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 3 får isländsk skatt på utdelning höjas till högst 15 procent i den mån sådan utdelning dragits av från det utbetalande bolagets inkomst vid bestämmandet av isländsk skatt.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 3 får norsk

skatt på utdelning höjas till högst 15 procent. Denna bestämmelse gäller så länge norska bolag är berättigade till avdrag vid statsbeskattningen för utdelad vinst.

6. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet att genomföra begränsningarna enligt punkterna 3-5.

Bestämmelserna i punkterna 3-5 berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

7. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt annan inkomst från bolag, som enligt lagstiftningen i den stat där det utbetalande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

8. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark, Färöarna, Finland eller Sverige i denna andra stat vara undantagen från beskattning i den mån detta skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna andra stat, om båda bolagen hade varit hemmahörande där.

Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark till bolag med hemvist i Danmark vara undantagen från beskattning i Danmark enligt dansk lagstiftning.

Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Finland till bolag med hemvist i Finland vara undantagen från beskattning i Finland, om mottagaren direkt behärskar minst 10 procent av röstetalet i det bolag

som betalar utdelningen.

Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 skall utdelning från bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat än Sverige till bolag med hemvist i Sverige vara undantagen från beskattning i Sverige i den mån utdelningen skulle ha varit undantagen från beskattning enligt svensk lag om båda bolagen varit svenska bolag. Sådan skattebefrielse medges dock endast

a) om den vinst av vilken utdelningen betalas i den andra avtalsslutande staten eller i någon annan stat underkastats allmän inkomstskatt för bolag, eller

b) den utdelning som betalas av bolaget med hemvist i den andra avtalsslutande staten uteslutande eller så gott som uteslutande utgörs av utdelning vilken detta bolag under ifrågavarande år eller tidigare år mottagit på aktier eller andelar, som bolaget innehar i ett bolag med hemvist i tredje stat, och vilken skulle ha varit undantagen från svensk skatt om de aktier eller andelar på vilka utdelningen betalas hade innehafts direkt av det svenska bolaget.

I den mån beloppet av utdelning, som för ett beskattningsår betalas av bolag med hemvist i Danmark eller på Färöarna till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat, motsvaras av utdelning, som det förstnämnda bolaget, direkt eller genom förmedling av juridisk person, under samma eller tidigare beskattningsår uppburits på aktier eller andra andelar i bolag med hemvist i tredje stat, gäller emellertid undantag från skatt i annan avtalsslutande stat enligt första stycket endast om

a) den utdelning, som uppburits på aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat, underkastats beskattning i Danmark respektive på

Färöarna eller,

b) om så inte är fallet, utdelningen skulle ha varit undantagen från skatt i annan avtalsslutande stat, om aktierna eller andelarna i bolaget med hemvist i tredje stat innehafts direkt av bolaget med hemvist i annan avtalsslutande stat.

I fråga om utdelning från bolag med hemvist i Island till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat gäller undantag från beskattning i annan avtalsslutande stat enligt första stycket endast i den mån utdelningen vid beräkning av isländsk skatt inte får dras av från det isländska bolagets inkomst.

9. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 3-5 kan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna komma överens om att utdelning, som tillfaller i överenskommelsen namngiven institution med allmänt välgörande eller annat allmännyttigt ändamål, vilken enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där institutionen har hemvist är undantagen från skatt på utdelning, skall i annan avtalsslutande stat vara befriad från skatt på utdelning från bolag i denna andra stat.

10. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från annan avtalsslutande stat, får denna andra stat inte beskatta utdelning som bolaget betalar, utom i den mån utdelningen betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

11. Uttrycket "personsammanslutning" i denna artikel avser

- a) i fråga om Danmark: "interessentskab", "kommanditselskab" och "partrederi",
- b) i fråga om Färöarna: "interessentskab", "kommanditselskab" och "partrederi",
- c) i fråga om Finland: öppet bolag, kommanditbolag, partrederibolag och annan sammanslutning som avses i 5 § 1 mom. lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (1240/88) i fall då dessa inte beskattas som självständiga skattesubjekt,
- d) i fråga om Island: "sameignarfélag" och "samlög" som inte beskattas såsom självständiga skattesubjekt,
- e) i fråga om Norge: varje sammanslutning utom "aksjeselskap",
- f) i fråga om Sverige: handelsbolag, kommanditbolag och enkelt bolag i fall då dessa inte beskattas som självständiga skattesubjekt.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av ränta med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än

den där han har hemvist samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, ränta som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet, med hänsyn till den skuld för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas endast i denna andra stat.

2. I fall då mottagare av royalty med hemvist i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat än den där han har hemvist samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen, får, utan hinder av bestämmelserna i punkt 1, royalty som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till sådan mottagare beskattas i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället respektive den stadigvarande anordningen finns.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (härin inbegripet biograffilm samt film och band för radio- och televisionssändning), patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet, med hänsyn till det

nyttjande, den rätt eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i envar av de berörda avtalsslutande staterna med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2 och som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.
2. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel som avses i artikel 6 punkt 4, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.
3. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

4. Vinst på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

5. Vinst på grund av överlåtelse av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används av ett företag i en avtalsslutande stat för transport av gods eller varor beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

6. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i punkterna 1-5 beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

7. Utan hinder av bestämmelsen i punkt 6 får en avtalsslutande stat beskatta vinst som person med hemvist i annan avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av aktie eller annan andel i bolag med hemvist i den förstnämnda staten samt vinst på grund av överlåtelse av annat värdepapper som vid beskattningen i denna stat behandlas på samma sätt som vinst på grund av överlåtelse av sådan aktie eller annan andel.

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat. Sådan inkomst får emellertid beskattas i annan avtalsslutande stat, om

a) han i denna andra stat har stadigvarande anordning som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till denna stadigvarande anordning, eller

b) han vistas i denna andra stat under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 183 dagar under en tolv månaders period men endast så stor del av inkomsten som är hänförlig till verksamhet som har utövats under denna tidrymd eller dessa tidrymder.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 föranleder annat, beskattas lön, arvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i annan avtalsslutande stat. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i annan avtalsslutande stat, endast i den förstnämnda staten, om

a) mottagaren vistas i denna andra stat under tidrymd

eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månaders period, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i denna andra stat eller på dennes vägnar, och

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i denna andra stat, samt

d) fråga inte är om uthyrning av arbetskraft.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel beskattas inkomst av arbete som utförs ombord på

a) danskt, färöiskt, finskt, isländskt, norskt eller svenskt skepp endast i den avtalsslutande stat vars nationalitet skeppet har; vid tillämpningen av denna bestämmelse likställs utländskt skepp, som befraktas på så kallad bareboat basis av ett företag i en avtalsslutande stat, med danskt, färöiskt, finskt, isländskt, norskt respektive svenskt skepp,

b) luftfartyg i internationell trafik endast i den avtalsslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist,

c) fiske-, sälfångst- eller valfångstfartyg endast i den avtalsslutande stat där den som förvärvar arbetsinkomsten har hemvist, även då inkomsten för arbetet utgår i form av viss lott eller andel av vinsten av fiske-, sälfångst- eller valfångstverksamheten.

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister samt idrotts- och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i annan avtalsslutande stat i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrotts- eller sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom verksamhet som artist eller idrotts- eller sportutövare bedriver i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrotts- eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrotts- eller sportutövaren bedriver verksamheten.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas inte på inkomst genom verksamhet som artist eller idrotts- eller sportutövare med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver i annan avtalsslutande stat i fall då besöket i denna andra stat huvudsakligen bekostas av offentliga medel i den förstnämnda staten. I sådant fall beskattas inkomsten endast i denna förstnämnda stat.

Artikel 18

Pension m.m.

1. Pension och livränta som betalas från en avtalsslutande stat och utbetalning från en avtalsslutande stat enligt sociallagstiftningen i denna stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat beskattas endast i den förstnämnda staten.

2. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal skall underhållsbidrag, som person med hemvist i en avtalsslutande stat betalar till make eller förutvarande make eller till barn med hemvist i annan avtalsslutande stat, undantas från beskattning i denna andra stat i det fall då bidraget skulle ha undantagits från beskattning i den förstnämnda staten om mottagaren hade haft hemvist där.

3. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp som betalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under angiven eller fastställbar tidrymd och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 19

Offentlig tjänst

1. Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga institutioner till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, dess politiska underavdelningars, lokala myndigheters eller offentligrättsliga institutioners tjänst, beskattas

endast i denna stat.

2. Om ersättning som avses i punkt 1 tillfaller mottagare för arbete som denne utför i annan avtalsslutande stat än den från vilken ersättningen betalas, beskattas ersättningen emellertid endast i den stat där arbetet utförs, om mottagaren är person med hemvist i denna stat och

a) är medborgare i denna stat, eller

b) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

Artikel 20

Studerande och praktikanter

Person som vistas i en avtalsslutande stat uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna avtalsslutande stat, eller

b) affärs-, fiskeri-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist i annan avtalsslutande stat, beskattas inte i den förstnämnda staten för belopp som han erhåller från källa utanför denna stat för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning.

Artikel 21

Verksamhet i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster

1. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal, med undantag för bestämmelserna i artikel 8, tillämpas bestämmelserna i denna artikel i fall då person med hemvist i en avtalsslutande stat bedriver verksamhet i annan avtalsslutande stat i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster belägna i denna andra stat.

2.a) Person med hemvist i en avtalsslutande stat, som utanför kusten i annan avtalsslutande stat bedriver verksamhet som avses i punkt 1, anses bedriva verksamheten från fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat.

b) Om sådan person bedriver sin verksamhet inom utforsknings- eller utvinningsområde som sträcker sig från en plats utanför kusten i denna andra stat och in på denna stats landområde och verksamheten inte uteslutande bedrivs inom landområdet, äger punkt a) motsvarande tillämpning.

c) Verksamhet, som består av byggande eller installation av rörledning för transport av oraffinerade kolväten, eller byggnadsarbete i direkt samband med sådan verksamhet, anses bedriven från fast driftställe i denna andra stat även i fråga om sådan verksamhet som pågår på land, när verksamheten ingår i ett projekt som sträcker sig från en plats utanför kusten i denna stat och in på denna stats landområde.

3. Bestämmelserna i punkt 2 tillämpas inte, om verksamheten pågår under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 30 dagar under en

tolvmånadersperiod.

4. Vid beräkning av den tid som avses i punkt 3 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedrivna av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger väsentlig del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller i övervakningen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital.

5. Inkomst, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av transport av personal eller materiel med skepp eller luftfartyg till eller innanför område som avses i punkt 2 a) och b) i den andra avtalsslutande stat där affärsverksamhet bedrivs i samband med förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster eller på grund av drift av bogserbåtar, försörjningsfartyg eller andra hjälpfartyg i samband med sådan verksamhet, beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

6. Bestämmelserna i artikel 13 punkt 4 och artikel 23 punkt 3 tillämpas på vinst på grund av överlåtelse av skepp, båtar eller luftfartyg som avses i punkt 5 respektive förmögenhet bestående av sådana skepp, båtar eller luftfartyg.

7. Utan hinder av övriga bestämmelser i avtalet gäller följande i fråga om beskattningen av lön och annan liknande ersättning som person med hemvist i en

avtalsslutande stat uppbär på grund av arbete vilket utförs i annan avtalsslutande stat för arbetsgivare som bedriver sådan verksamhet som avses i punkterna 1 och 2:

a) Om inte bestämmelserna i punkterna b)-d) föranleder annat, får sådan ersättning beskattas i denna andra stat, men endast om arbetet pågår där under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 30 dagar under en tolv månadersperiod.

b) Sådan ersättning beskattas endast i den förstnämnda avtalsslutande staten om

1) arbetet har samband med utnyttjandet av kolväteförekomster som befinner sig på mittlinjen mellan avtalsslutande stater eller mellan en avtalsslutande stat och annan stat,

2) avtal föreligger mellan dessa stater om gemensamt utnyttjande av förekomsterna, och

3) utnyttjandet sker samtidigt på båda sidor om mittlinjen.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast efter överenskommelse därom mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

c) Om arbetet utförs ombord på skepp eller båt som avses i punkt 5, beskattas sådan ersättning enligt bestämmelserna i artikel 15 punkt 3 a).

d) Om arbetet utförs ombord på luftfartyg som avses i punkt 5, beskattas sådan ersättning endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

8. Person med hemvist i en avtalsslutande stat som bedriver verksamhet utanför kusten i annan avtalsslutande stat är undantagen från beskattning i denna andra stat för vinst som denna person anses ha förvärvat på grund av överflyttning av flyttbar borrhänsättning eller hotellplattform till område utanför denna andra stat. Med vinst i denna punkt förstås belopp med vilket handelsvärdet vid tidpunkten för överflyttningen överstiger restvärdet vid denna tidpunkt med tillägg av företagna avskrivningar.

9. Vinst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av

a) rätt till förberedande undersökning, utforskning eller utnyttjande av kolväteförekomster i annan avtalsslutande stat, häri inbegripet rätt till andel i eller förmån av sådana förekomster, eller

b) aktier eller andra andelar, vilkas värde helt eller till väsentlig del, direkt eller indirekt, hänför sig till sådan rätt,

får beskattas i denna andra stat.

Artikel 22

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar i detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte om inkomsttagaren har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe eller stadigvarande anordning i annan avtalsslutande stat samt den rättighet eller

egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med rörelse som bedrivs från det fasta driftstället respektive självständig yrkesverksamhet som utövas från den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14. Ingår i fast driftställe eller stadigvarande anordning fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2 beskattas emellertid inkomst av sådan egendom med tillämpning av bestämmelserna i artikel 6 punkterna 1, 3 och 5.

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar och vilken är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.
2. Förmögenhet bestående av aktie eller annan andel i bolag, som avses i artikel 6 punkt 4, vilken person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.
3. Förmögenhet bestående av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik samt av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådant skepp eller luftfartyg beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.
4. Förmögenhet bestående av containers (däri inbegripet släpvagn och annan utrustning för transport av containers) som används för transport av gods eller varor beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning, utom då containern

används uteslutande mellan platser i annan avtalsslutande stat.

5. All annan förmögenhet, oavsett var denna är belägen, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

6. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 5 får emellertid förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, beskattas i denna andra stat.

7. Bestämmelserna i punkterna 1-6 tillämpas i en avtalsslutande stat endast i förhållande till annan avtalsslutande stat som tar ut allmän skatt på förmögenhet.

Artikel 24

Dödsbo

Inkomst eller tillgång som beskattas hos dödsbo med hemvist i en avtalsslutande stat, får inte beskattas hos dödsbodelägare med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Artikel 25

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Danmark

a) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i

detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Danmark, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 andra stycket eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) från denna persons danska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat;

2) från denna persons danska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den danska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Danmark inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den danska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

c) Om person med hemvist i Danmark förvärvar inkomst som avses i artikel 15 eller artikel 21 punkt 7, får Danmark inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den danska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

2. Färöarna

a) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Färöarna, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat, från denna persons färöiska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den färöiska inkomstskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

c) Om person med hemvist på Färöarna från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 punkt 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat.

3. Finland

a) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Finland, såvida inte bestämmelserna i artikel 10

punkt 8 tredje stycket eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

- 1) från denna persons finska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,
- 2) från denna persons finska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den finska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Finland från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 punkt 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, skall sådan inkomst undantas från finsk skatt.

c) Om person med hemvist i Finland förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat eller förvärvar inkomst som enligt punkt b) ovan skall undantas från finsk skatt, får Finland inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den finska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där.

4. Island

a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) nedan föranleder annat, undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 10, artikel 13 punkt 7, artikel 16 eller artikel 21 punkterna 1-6 samt 8 och 9 får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket föranleder annat, från denna persons isländska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den isländska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Island förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt bestämmelse i avtalet är undantagen från beskattning där, får Island likväl vid bestämmandet av beloppet av den isländska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

5. Norge

a) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i punkt b) eller c) nedan föranleder annat, undanta sådan inkomst eller förmögenhet från beskattning.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst som

enligt bestämmelserna i artikel 10, artikel 13 punkt 7, artikel 16 eller artikel 21 punkterna 1-6 samt 8 och 9 får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket föranleder annat, från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den norska skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst som får beskattas i denna andra stat.

c) Om inkomst, som person med hemvist i Norge förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar, enligt bestämmelserna i avtalet är undantagen från beskattning där, får Norge likväl vid bestämmandet av beloppet av den norska skatten på denna persons återstående inkomst eller förmögenhet beakta den inkomst eller förmögenhet som undantagits från skatt.

6. Sverige

a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 fjärde stycket eller punkt b), c) eller d) nedan föranleder annat,

1) - med iakttagande av bestämmelserna i svensk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) - från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt

som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Vid tillämpningen av punkt a) ovan skall, då enligt särskild lagstiftning lättnad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskattning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företagens inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad inte hade medgivits.

c) Om person med hemvist i Sverige från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av rörelse som avses i artikel 7, inkomst av självständig yrkesutövning som avses i artikel 14, inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 punkt 7 eller vinst som avses i artikel 13 punkt 3 vilken inkomst eller vinst enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, skall, utan hinder av bestämmelserna i punkt a) ovan, sådan inkomst eller vinst undantas från svensk skatt. I fråga om artiklarna 7, 13 och 14 gäller denna bestämmelse dock endast om den övervägande delen av inkomsten eller vinsten härrör från i den andra avtalsslutande staten bedriven yrkesverksamhet, affärsverksamhet eller industriell verksamhet, som inte utgörs av förvaltning av värdepapper och annan liknande lös egendom.

d) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller vinst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat eller förvärvar inkomst eller vinst som enligt punkt c) ovan skall undantas från svensk skatt, får Sverige, vid fastställandet av skattesatsen

för svensk progressiv skatt på annan inkomst, vinst eller förmögenhet, beakta den inkomst, vinst eller förmögenhet som beskattas endast i den andra avtalsslutande staten eller sådan inkomst eller vinst som undantas från svensk skatt.

7. Gemensamma bestämmelser

1. Uttrycket "betalats i denna andra stat" i denna artikel anses också innefatta sådan skatt på inkomst som erlagts i Danmark, på Färöarna, i Finland, i Island, i Norge respektive i Sverige och som skall överföras till nämnda andra stat för att där gottskrivas vederbörande person som skatt på samma inkomst.

2. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat (hemviststaten) från annan avtalsslutande stat (verksamhetsstaten) förvärvar inkomst av enskild tjänst som enligt artikel 15 punkt 1 eller artikel 21 punkt 7 får beskattas i verksamhetsstaten, skall hemviststaten utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a) eller 6 c) i denna artikel, undanröja dubbelbeskattning genom avräkning av den skatt som betalats i denna andra stat med tillämpning av bestämmelserna i punkterna 1 a), 2 a), 3 a), 4 b), 5 b) eller 6 a) om personen i fråga uppburit inkomsten från företag eller fast driftställe i verksamhetsstaten och han är eller omedelbart före anställningen i verksamhetsstaten varit anställd i

a) företag i hemviststaten vilket är ett företag med intressegemenskap med företaget i verksamhetsstaten, eller

b) företag i hemviststaten till vilket det fasta driftstället hör.

Bestämmelserna i punkterna 1 c), 2 c), 3 b), 4 a), 5 a)

eller 6 c) skall, utan hinder av vad som föreskrivs i föregående stycke, dock tillämpas om personen i fråga kan visa att

a) han i och för arbetet vistats i verksamhetsstaten under en sammanhängande period under beskattningsåret i fråga som överstiger tre månader, eller

b) arbetet i verksamhetsstaten utförts för respektive kostnaderna rätteligen har belastat företaget i denna stat eller det där belägna fasta driftstället.

Artikel 26

Allmänna beskattningsregler

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar eller förmögenhet som sådan person innehar får inte beskattas i annan avtalsslutande stat, såvida inte beskattning uttryckligen är tillåten enligt detta avtal.

2. I fall då beskattningsrätten till en inkomst eller tillgång enligt avtalet tillagts annan avtalsslutande stat än den där personen som förvärvar inkomsten eller innehar tillgången har hemvist, och denna andra stat på grund av sin lagstiftning inte medtar inkomsten eller tillgången, i sin helhet, vid taxeringen eller endast beaktar inkomsten eller tillgången för progressionsuppräknning eller annan skatteberäkning, beskattas inkomsten eller tillgången endast i den avtalsslutande stat där personen i fråga har hemvist.

3. I fall då beskattningsrätten enligt artikel 14 punkt 1 samt artikel 15 punkt 2 och punkt 3 b) och c) till en inkomst som förvärvas av en person med hemvist i en avtalsslutande stat enligt avtalet tillagts endast denna stat får inkomsten beskattas i annan

avtalsslutande stat om inkomsten inte kan beskattas i den förstnämnda staten på grund av lagstiftningen i denna stat.

Artikel 27

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i annan avtalsslutande stat bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

2. Beskattningen av fast driftställe eller stadigvarande anordning, som företag eller person med hemvist i en avtalsslutande stat har i annan avtalsslutande stat, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag eller person med hemvist i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge person med hemvist i annan avtalsslutande stat sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges person med hemvist i den förstnämnda staten. Bestämmelsen medför inte heller rätt att i en avtalsslutande stat erhålla avdrag vid beskattningen eller skattebefrielse för utdelning eller annan utbetalning till bolag med hemvist i annan avtalsslutande stat.

Bestämmelsen i första stycket hindrar inte heller en avtalsslutande stat att beskatta inkomst, som fast driftställe förvärvar, enligt reglerna i denna stats egen lagstiftning, om det fasta driftstället tillhör aktiebolag eller därmed jämförligt bolag i annan avtalsslutande stat. Beskattningen skall dock motsvara den beskattning som tillämpas för aktiebolag eller därmed jämförligt bolag med hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten på dess inkomst, beräknad utan avdrag för utdelad vinst.

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 punkt 1, artikel 11 punkt 4 eller artikel 12 punkt 4 tillämpas, är ränta, royalty och annan utbetalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i annan avtalsslutande stat avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i en eller flera av de andra avtalsslutande staterna, skall inte i den förstnämnda staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

5. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 28

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att i en eller flera av de avtalsslutande staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordningar, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, om fråga är om tillämpningen av artikel 27 punkt 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med behörig myndighet i annan avtalsslutande stat, som berörs av frågan, i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Om den stat hos vars behöriga myndighet personen i fråga har framlagt saken inte själv berörs av frågan, skall denna behöriga myndighet överlämna saken till behörig myndighet i någon av de stater som berörs av frågan.

3. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan avtalsslutande stater beträffande tolkningen eller tillämpningen av avtalet, skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. De behöriga myndigheterna i avtalsslutande stater kan även överlägga för att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som inte omfattas av avtalet eller för att genom särskild överenskommelse lösa frågor som, utan att vara

reglerade i avtalet, på grund av olikhet i vederbörande staters principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de skatter som avses i artikel 2.

Innan beslut fattas i fråga som avses i första stycket, skall resultatet av överläggningar som där avses snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalsslutande stater. Finner behörig myndighet i en avtalsslutande stat att överläggningar bör äga rum mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall på begäran av den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalsslutande staten sådana överläggningar äga rum utan dröjsmål.

Artikel 29

Medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 30

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i sin helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta de områden som undantagits från avtalets tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 punkt 1 a), under förutsättning att där påförs skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som avses i avtalet. Sådan utvidgning gäller från den dag och med de ändringar och villkor, häri inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de

avtalsslutande staterna genom diplomatisk notväxling.

2. Om avtalet enligt artikel 32 upphör att gälla skall, såvida inte annat överenskommits mellan de avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla också beträffande varje område till vilket avtalet har utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 31

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet, att avtalet har godkänts. Det finska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

2. Sedan avtalet trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då avtalet träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Avtalet den 18 februari 1987 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet upphör att vara tillämpligt i fråga om inkomst eller förmögenhet på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt punkt 2. Det förstnämnda avtalet upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då förevarande avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda punkt blir tillämpligt.

4. Avtalet den 12 augusti 1986 mellan den danska regeringen och Färöarnas landsstyre för att undvika dubbelbeskattning m.m. upphör att vara tillämpligt i fråga om inkomst på vilken förevarande avtal blir tillämpligt enligt punkt 2. Det förstnämnda avtalet upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då förevarande avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda punkt blir tillämpligt.

Artikel 32

Upphörande

En avtalsslutande stat kan senast den 30 juni under ett kalenderår som börjar efter utgången av en tidrymd av fem år efter dagen för ikraftträdande av avtalet uppsäga avtalet genom skriftligt meddelande härom till det finska utrikesministeriet, som underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalsslutande stater

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen

eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret närmast efter det då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare.

Originalexemplaret till detta avtal deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 12 september 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

För Danmarks regering:

Mogens Rasmussen

Fyrí Føroya Landsstýri:

Peter A. Lamhauge

Suomen hallituksen puolest

För Finlands regering:

Rainer Söderholm

Fyrir ríkisstjórn Íslands:

Sigurbjörn Thorbjörnsson

För Norges regjering:

Per Olav Gjesti

För Sveriges regering:

Kerstin Boström

P R O T O K O L

Ved undertegnelsen af den i dag mellem Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre samt regeringerne i Finland, Island, Norge og Sverige indgåede overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter er undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, som udgør en integrerende del af overenskomsten:

I. Til artikel 5, stykke 3.

Uanset bestemmelsen i artikel 5, stykke 3, skal i forholdet mellem Færøerne på den ene side og Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige på den anden side et bygnings-, anlægs-, installations-, eller monteringsprojekt, eller virksomhed, der består i planlægning, kontrol, rådgivning eller anden hjælpende personale-indsats i forbindelse med et sådant projekt, udgøre et fast driftssted, men kun såfremt projektet eller virksomheden varer i mere end 6 måneder i en kontraherende stat.

II. Til artiklerne 7 og 15.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 7 kan indkomst, som oppebæres af et foretagende i Norge eller Sverige gennem virksomhed, som drives i Sverige henholdsvis Norge, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende, såfremt virksomheden tager sigte på opsætning og vedligeholdelse af spærrehegn for rener på sådanne strækninger langs den norsk- svenske rigsgrænse, som angives i en aftale i henhold til stykke 4.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Norge eller Sverige, oppebæ-

rer ved personligt arbejde, som udføres i Sverige henholdsvis Norge, kun beskattes i den stat, hvori denne person er hjemmehørende, såfremt arbejdet tager sigte på opsætning og vedligeholdelse af spærrehegn for rener på sådanne strækninger langs den norsk-svenske rigsgrænse, som angives i en aftale i henhold til stykke 4.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 vedrørende foretagender i, henholdsvis personer, der er hjemmehørende i Norge eller Sverige, skal finde tilsvarende anvendelse for så vidt angår foretagender i, henholdsvis personer, der er hjemmehørende i Finland eller Norge.

4. De kompetente myndigheder i de berørte kontraherende stater skal ved gensidig aftale fastsætte de strækninger langs de pågældende rigsgrænser, for hvilke bestemmelserne i stykke 1 - 3 skal finde anvendelse.

III. Til artiklerne 7, 10 - 15, 19, og 23.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 7, artikel 10, stykke 2, artikel 11, stykke 2, og artikel 12, stykke 2, kan indkomst, som oppebæres af et foretagende i Danmark eller Sverige i forbindelse med opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 13, stykke 3, kan fortjeneste, som erhverves af et foretagende i, henholdsvis personer, der er hjemmehørende i Danmark eller Sverige, ved overdragelse af dér omhandlet ejendom, der anvendes ved opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet henholdsvis personen er hjemmehørende.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 14, stykke 1, artikel 15, stykke 1, og artikel 19 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i Danmark eller Sverige, i forbindelse med opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori personen er hjemmehørende.

4. Uanset bestemmelserne i artikel 23, stykke 6, kan den dér omhandlede formue, som tilhører et foretagende i, henholdsvis en person, der er hjemmehørende i Danmark eller Sverige og som anvendes ved opførelsen og driften af faste forbindelser over Øresund, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet henholdsvis personen er hjemmehørende.

IV. Til artiklerne 7, 8, 13, 15 og 23.

1. Bestemmelserne i artikel 7, artikel 8, stykke 1, artikel 13, stykke 4, og artikel 23, stykke 3, anvendes i Danmark, Norge og Sverige på indkomst, som konsortierne Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter erhverver ved kommerciel international og indenrigs luftfart og anden dermed direkte sammenhængende virksomhed, på kapitalgevinster, som de nævnte konsortier oppebærer ved overdragelse af rørlig formue, som anvendes i sådan luftfart og sådan anden virksomhed, og på formue, som konsortiet ejer og som anvendes i sådan luftfart og sådan anden virksomhed, i forhold til den andel i konsortiet, som ejes af andelshavere, som er hjemmehørende henholdsvis i Danmark, Norge og Sverige.

2. Bestemmelserne i artikel 15, stykke 3, b) finder tillige anvendelse på indkomst ved arbejde, som udføres om bord på luftfartøjer, som anvendes i indenrigstrafik af konsortierne Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og stykke 2 finder - efter aftale mellem de kompetente myndigheder i Danmark, Norge og Sverige - tillige anvendelse for så vidt angår noget andet konsortium eller anden lignende sammenslutning med formål at drive luftfart eller anden dermed direkte sammenhængende virksomhed, når i en sådan sammenslutning kun deltagere i SAS, direkte eller indirekte, har andele, og når sammenslutningen i det væsentlige er opbygget i overensstemmelse med de principper, som gælder for SAS.

V. Til artiklerne 8, 13 og 23.

Andel i fortjeneste ved sådan virksomhed, som omhandles i artikel 8, stykke 1 og 3, andel i fortjeneste ved afhændelse af formuegenstande, som omhandles i artikel 13, stykke 4 og 5, samt andel i formue som omhandles i artikel 23, stykke 3 og 4, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver eller ejer som andelshaver i et foretagende, kan kun beskattes i denne stat, såfremt

- a) andelshaverne er hjemmehørende i forskellige kontraherende stater, og
- b) foretagendet drives af et selskab eller anden sammenslutning med solidarisk ansvarlige deltagere, hvoraf mindst en tillige er ubegrænset ansvarlig, samt
- c) det ikke er åbenbart, at foretagendets virkelige ledelse har sit sæde alene i een kontraherende stat.

De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan træffe aftale om anvendelsen af de i første afsnit angivne beskatningsprincipper også i tilfælde, hvor de der angivne forudsætninger ikke foreligger.

VI Til artikel 13.

Bestemmelserne i artikel 13, stykke 6 og 7, berører ikke Danmarks ret til i henhold til sin lovgivning at beskatte aktieavance som en person, der flytter fra Danmark, anses for at have opnået ved fraflytningen.

VII. Til artikel 15.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kommune i Finland, Norge eller Sverige, som grænser til landegrænsen mellem Finland og Sverige henholdsvis Finland og Norge, oppebærer ved personligt arbejde, som udføres i en sådan kommune i en anden af disse stater, kun beskattes i den stat, hvori den omhandlede person er hjemmehørende, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer ved varigt personligt arbejde, som udføres i Danmark, kun beskattes i Sverige, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i Sverige.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer ved varigt personligt arbejde, som udføres i Sverige, kun beskattes i Danmark, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i Danmark.

4. Bestemmelserne i stykke 2 og 3 finder kun anvendelse, såfremt arbejdet vedvarer i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

5. Med udtrykket "varigt personligt arbejde" forstås ansættelsesforhold, som er indgået i den hensigt at være den skattepligtiges hovedbeskæftigelse.

6. Med udtrykket "regelmæssigt opholder sig" forstås, at den skattepligtige som hovedregel mindst en gang om ugen opholder sig på sin faste bopæl i den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende. For at en skattepligtig skal anses for at opholde sig på sin faste bopæl, skal opholdet i bopælsstaten omfatte mindst 2 dage. Herved gælder, som i den øvrige del af overenskomsten, hvor udtrykket "dag" forekommer, at der med "dag" også menes en del af en dag.

7. I artikel 15, stykke 2, d), anses en arbejdstager, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for udlejet, når han af nogen (udlejer) stilles til rådighed for at udføre arbejde i nogen andens (hvervgiver/bygherre) virksomhed i en anden kontraherende stat, forudsat, at hvervgiveren/bygherren er hjemmehørende eller har fast driftssted i denne anden stat, og at udlejeren ikke har ansvar for og ej heller bærer risikoen for arbejdsresultatet.

Spørgsmålet om, hvorvidt en arbejdstager skal anses for udlejet, afgøres ud fra en samlet bedømmelse. Ved denne bedømmelse skal det især tillægges vægt, om

- a) den overordnede ledelse af arbejdet påhviler hvervgiveren/bygherren,
- b) arbejdet udføres på en arbejdsplads, som hvervgiveren/bygherren disponerer over, og for hvilken han bærer ansvaret,
- c) vederlaget til udlejeren beregnes efter den tid, der er medgået, eller under hensyntagen til anden sammenhæng mellem vederlaget og den løn, som arbejdstageren får,
- d) hovedparten af arbejdsredskaber og materiel stilles til rådighed af hvervgiveren/bygherren, og

- e) udlejeren ikke ensidigt fastsætter antallet af arbejdstagere og de kvalifikationer, som disse skal have.

VIII. Til artiklerne 15 og 19.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, og artikel 19, stykke 1, kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kommune i Norge eller Sverige, som grænser til landgrænsen mellem disse stater, oppebærer for personligt arbejde, som udføres i en sådan kommune i den anden af disse stater, kun beskattes i den stat, hvori den pågældende person er hjemmehørende, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, og artikel 19, stykke 1, kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer ved varigt personligt arbejde, som udføres i Danmark, kun beskattes i Sverige, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i Sverige.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 15, stykke 1 og 2, og artikel 19, stykke 1, kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer ved varigt personligt arbejde, som udføres i Sverige, kun beskattes i Danmark, under forudsætning af, at denne person regelmæssigt opholder sig på sin faste bopæl i Danmark.

4. Bestemmelserne i stykke 2 og 3 finder kun anvendelse, såfremt arbejdet vedvarer i en sammenhængende periode på mindst 6 måneder.

5. Med udtrykket "varigt personligt arbejde" forstås ansættelsesforhold, som er indgået i den hensigt at være den skattepligtiges hovedbeskæftigelse.

6. Med udtrykket "regelmæssigt opholder sig" forstås, at den skattepligtige som hovedregel mindst en gang om ugen opholder sig på sin faste bopæl i den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende. For at en skattepligtig skal anses for at opholde sig på sin faste bopæl, skal opholdet i bopælsstaten omfatte mindst 2 dage. Herved gælder, som i den øvrige del af overenskomsten, hvor udtrykket "dag" forekommer, at der med "dag" også menes en del af en dag.

IX Til artikel 18.

Uanset bestemmelserne i artikel 18 skal i forholdet mellem Danmark og Færøerne gælde følgende: Pension, livrente, sociale sikringsydelser, underhaltsbidrag og andre tilsvarende ydelser, der hidrører fra en del af riget og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden del af riget, kan kun beskattes i denne anden del af riget.

X Til artikel 19.

1. Uanset bestemmelserne i artikel 19 skal i forholdet mellem Danmark og Færøerne gælde følgende:

- a) Vederlag (undtagen pensioner), der udbetales af en del af riget, dets politiske underafdelinger eller lokale myndigheder til en fysisk person for udførelse af hverv for denne del af riget, dets underafdelinger eller myndigheder, kan kun beskattes i den del af riget, hvor arbejdet er udført.
- b) Uanset bestemmelsen i litra a) kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en del af riget, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, der er udført i den anden del af riget, kun beskattes i den førstnævnte del af riget, såfremt:

- 1) modtageren opholder sig i den anden del af riget i en periode, der ikke overstiger 60 dage i sammenhæng og
 - 2) vederlaget udbetales af det "sædvanlige tjenestested".
- c) Bestemmelserne i artiklerne 15 og 16 samt i protokollens punkt IX ovenfor skal finde anvendelse på vederlag, som oppebæres for arbejde, udført i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der udøves af en del af riget, dets politiske underafdelinger eller lokale myndigheder.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 ovenfor skal i forholdet mellem Danmark og Færøerne gælde følgende :

- a) Ydelser, der er fastsat af det offentlige udelukkende til dækning af udgifter ved offentligt eller tjenstligt hverv, og som ikke indeholder noget arbejdsvederlag, og som den danske stat, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder udbetaler til personer, der arbejder på Færøerne, kan kun beskattes i Danmark.
- b) Ydelser, der er fastsat af det offentlige udelukkende til dækning af udgifter ved offentligt eller tjenstligt hverv, og som ikke indeholder noget arbejdsvederlag, og som Færøernes landsstyre, dets politiske underafdelinger eller lokale myndigheder udbetaler til personer, der arbejder i Danmark, kan kun beskattes på Færøerne.

Bestemmelserne i stk. 2, litra a) og b), ovenfor gælder for de første 5 år, i hvilke personen oppebærer nævnte ydelser.

XI. Til artikel 20.

1. En person, som opholder sig i en anden kontraherende stat end på Færøerne og en person som opholder sig i en anden kontraherende stat end i Island udelukkende med henblik på

- a) studier ved et universitet eller anden undervisningsanstalt i denne anden kontraherende stat, eller
- b) forretnings-, fiskeri-, industri-, landbrugs- eller skovbrugspraktik i denne anden kontraherende stat,

og som er eller umiddelbart før opholdet var hjemmehørende på Færøerne eller i Island, beskattes for så vidt angår indkomst ved beskæftigelse i den førstnævnte kontraherende stat kun af den del af indkomsten, som overstiger 20.000 svenske kroner pr. kalenderår eller modværdien i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Det forannævnte beløb omfatter under uddannelsesophold i Finland, Norge eller Sverige det for det pågældende kalenderår gældende personfradrag.

2. Skattefrihed i henhold til stykke 1 indrømmes kun for en periode, som med rimelighed eller efter sædvane medgår til studierne eller praktiktjenesten, dog højst for seks på hinanden følgende kalenderår.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 ovenfor skal i forholdet mellem Danmark og Færøerne gælde følgende:

Studerende, lærlinge og lignende, der er, eller som - umiddelbart før opholdet i en del af riget -, var bosat i den anden del af riget, og som midlertidigt opholder sig i den førstnævnte del af riget udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne del af riget af

beløb, som de modtager fra den anden del af riget eller fra udlandet til underhold, studier eller uddannelse.

De beskattes ej heller af beløb, der udbetales som vederlag for tjenesteydelser forudsat, at disse tjenesteydelser er nødvendige for deres ophold.

Studerende, lærlinge og lignende, der umiddelbart før opholdet i Danmark var bosat på Færøerne, beskattes ikke på Færøerne af vederlag for tjenesteydelser, som udføres i Danmark.

Som studerende anses ikke personer, der efter en afsluttet uddannelse påbegynder en specialuddannelse eller en uddannelse inden for et andet område.

Et ophold anses for midlertidigt, hvis det ikke overstiger den normerede studietid med et tillæg af 2 år.

Et ophold anses ikke for at være "udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed", såfremt opholdet før studiets påbegyndelse overstiger 6 måneder.

Til denne 6-måneders periode skal ikke medregnes den tid, dog maksimalt 1 år, der anvendes i forbindelse med et forberedende kursus, der kræves af uddannelsesinstitutionen som en forudsætning for at kunne påbegynde studiet.

I tilfælde, hvor ægtefæller begge søger optagelse på en uddannelsesinstitution og kun den ene optages, suspenderes 6 måneders regelen for den anden ægtefælles vedkommende, dog højst for en periode på i alt 2 år.

Bestemmelsen skal have virkning for indkomst, der oppebæres fra og med den 1. januar 1989. "Færøfradrag" skal dog indrømmes i vederlag for tjenesteydelser fra og med 1. januar 1988, uanset om vederlaget hidrører fra Danmark eller fra udlandet.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 1 beskattes studerende, lærlinge og lignende, der er, eller som - umiddelbart før opholdet i Danmark -, var hjemmehørende i Island, og som midlertidigt opholder sig i Danmark udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, ikke af beløb, der udbetales som

vederlag for tjenesteydelser, forudsat at disse tjenesteydelser er nødvendige for deres ophold.

5. En person, som studerer ved universitet eller anden undervisningsanstalt i en anden kontraherende stat end Finland, og som under midlertidigt ophold i Finland har beskæftigelse i Finland i højst 100 dage inden for samme kalenderår for at opnå praktisk erfaring i tilslutning til studierne, beskattes i Finland kun af den del af indkomsten ved beskæftigelsen, som overstiger en gennemsnitlig månedsindkomst på 2.400 finske mark. Fra beskatning ifølge dette stykke undtages dog sammenlagt højst 8.000 finske mark per kalenderår.

6. Studerende ved universitet eller anden undervisningsanstalt i en anden kontraherende stat end Sverige, som ved midlertidigt ophold i Sverige har beskæftigelse der, som har tilknytning til studierne eller uddannelsen, beskattes i Sverige kun af den del af indkomsten ved beskæftigelsen, som overstiger 10.000 svenske kroner pr. kalenderår.

7. Personer, der er hjemmehørende i en anden kontraherende stat end Danmark og som under midlertidigt ophold i Danmark har beskæftigelse i Danmark i højst 100 dage inden for samme kalenderår, beskattes i Danmark kun af den del af indkomsten, der overstiger et beløb, som efter gældende regler anses for at være nødvendigt for hans underhold, under forudsætning af, at arbejdet er udført indenfor rammerne af det nordiske program for udveksling af praktik- og feriearbejde, og at arbejdet er formidlet af Nordjobb.

Det beløb, som anses at være nødvendigt for den pågældendes ophold, fastsættes på årsbasis og nedsættes i forholdet mellem opholdets længde i Danmark og hele kalenderåret.

Bestemmelserne i dette stykke finder anvendelse fra og med 1. januar 1989.

8. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan træffe aftale om anvendelsen af bestemmelserne i stykke 1-7. De kompetente myndigheder kan også træffe aftale om sådan ændring af de der nævnte beløb, som findes rimelig under hensyntagen til forandring i pengeværdi, ændret lovgivning i nogen af de kontraherende stater eller anden lignende årsag.

XII. Til artikel 25.

1. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 2, kan på begæring af Færøerne ændres og erstattes af følgende tekst:

"a) Såfremt en person, der er hjemmehørende på Færøerne, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Færøerne, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, eller litra b) eller c) nedenfor medfører andet, fra denne persons færøske indkomstskat eller formueskat fradrage et beløb svarende til den indkomstskat eller formueskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den færøske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, som svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

b) Såfremt en person, der er hjemmehørende på Færøer-

ne, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Færøerne medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den færøske skat på indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten eller formueskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden stat,

eller af den formue, som kan beskattes i denne anden stat.

- C) Såfremt en person, der er hjemmehørende på Færøerne, fra en anden kontraherende stat oppebærer indkomst ved personligt arbejde, som omhandles i artikel 15 eller artikel 21, stykke 7, og som i henhold til disse artikler kan beskattes i denne anden kontraherende stat, kan Færøerne medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal i den færøske skat på indkomsten fradrage den del af indkomstkatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden stat."

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, og dens bestemmelser anvendes for så vidt angår formueskatter, på formue, på hvilken skat pålægges på grundlag af en skatteansættelse foretaget i det andet kalenderår efter det, i hvilket ændringen træder i kraft, eller senere.

2. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 4, kan på begæring af Island ændres og erstattes af følgende tekst:

- "a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Island, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, eller litra b) nedenfor medfører andet,

- 1) fra denne persons islandske indkomstskat fradrage et beløb svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat;
- 2) fra denne persons islandske formueskat fradrage et beløb svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den islandske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, som svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

- b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Island, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Island medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den islandske skat på indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten henholdsvis formueskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden stat, respektive den formue, som ejes der."

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, og dens bestemmelser anvendes

- a) for så vidt angår skatter, som indeholdes ved kilden, på indkomst, som oppebæres den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori ændringen træder i kraft, eller senere;

- b) for så vidt angår øvrige indkomstskatter, på skatter, som fastsættes for skatteår (regnskabsår), der begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, i hvilket ændringen træder i kraft, eller senere;
- c) for så vidt angår formueskatter, på formue, på hvilken skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse foretaget i det andet kalenderår efter det, i hvilket ændringen træder i kraft, eller senere.

3. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 5, kan på begæring af Norge ændres og erstattes af følgende tekst:

"a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Norge, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, første afsnit, eller litra b) nedenfor medfører andet,

- 1) fra denne persons norske indkomstskat fradrage et beløb svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat;
- 2) fra denne persons norske formueskat fradrage et beløb svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat.

Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af den norske indkomstskat eller formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.

- b) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Norge oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan Norge medregne indkomsten eller formuen i beskatningsgrundlaget, men skal i den norske skat på indkomsten eller formuen fradrage den del af indkomstskatten henholdsvis formueskatten, som svares af den indkomst, der hidrører fra denne anden stat, respektive den formue, som ejes der."

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, og dens bestemmelser anvendes

- a) for så vidt angår skatter, som indeholdes ved kilden, på indkomst, som oppebæres den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori ændringen træder ikraft, eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige indkomstskatter, på skatter, som fastsættes for skatteår (regnskabsår), der begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, i hvilket ændringen træder ikraft, eller senere;
- c) for så vidt angår formueskatter, på formue, på hvilken skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse foretaget det andet kalenderår efter det, i hvilket ændringen træder ikraft, eller senere.

4. Bestemmelserne i artikel 25, stykke 6, kan på begæring af Sverige ændres og erstattes af følgende tekst:

- "a) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat, skal Sverige, medmindre bestemmelserne i artikel 10, stykke 8, fjerde afsnit, eller litra b) eller c) nedenfor medfører andet,
- 1) - under iagttagelse af bestemmelserne i svensk lovgivning (også med den ordlyd, som den i fremtiden kan få ved at ændres uden at de her angivne almindelige principper ændres) - indrømme fradrag i indkomstskatten med et beløb, svarende til den indkomstskat, som er erlagt i denne anden stat;
 - 2) indrømmene fradrag i denne persons svenske formueskat med et beløb, svarende til den formueskat, som er erlagt i denne anden stat. Fradragsbeløbet skal imidlertid ikke overstige den del af den svenske formueskat, beregnet før sådant fradrag, der svares af den formue, som kan beskattes i denne anden stat.
- b) Ved anvendelsen af litra a) ovenfor skal, i tilfælde hvor lempelse i henhold til særlig lovgivning er indrømmet ved finsk indkomst - eller formuebeskatning af et svensk foretagendes faste driftssted i Finland, i svensk skat af foretagendets indkomst eller formue fradrages den indkomstskat, henholdsvis formueskat, som skulle have været pålignet i Finland, såfremt sådan skattelempelse ikke var indrømmet.
- c) Såfremt en person, der er hjemmehørende i Sverige, oppebærer indkomst eller ejer formue, som i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i en anden kontraherende stat, kan

Sverige ved fastsættelsen af skattesatsen for svensk progressiv beskatning af anden indkomst eller formue, tage den indkomst eller formue, som kun kan beskattes i den anden kontraherende stat, i betragtning."

Anmodning om en sådan ændring fremsættes ad diplomatisk vej ved underretning til enhver af de andre kontraherende stater. Ændringen træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige andre kontraherende stater har modtaget sådan underretning, og dens bestemmelser anvendes

- a) for så vidt angår skatter, som indeholdes ved kilden, på indkomst, som oppebæres den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, hvori ændringen træder i kraft, eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige indkomstskatter, på skatter, som fastsættes for skatteår (regnskabsår), der begynder den 1. januar i det kalenderår, som følger nærmest efter det år, i hvilket ændringen træder i kraft, eller senere;
- c) for så vidt angår formueskatter, på formue, på hvilken skat pålignes på grundlag af en skatteansættelse foretaget i det andet kalenderår efter det, i hvilket ændringen træder i kraft, eller senere.

XIII Til artikel 26.

1. Såfremt en person som omhandlet i artikel 15, stykke 3, a) på grund af bestemmelsen i artikel 26, stykke 2, beskattes i Island eller Norge, skal han i den pågældende stat have ret til samme fradrag, som ville være indrømmet ham, såfremt han havde været ansat ombord på et skib i international trafik, registreret i denne stat.

2. Bestemmelserne i artikel 26, stykke 3, skal ligeledes finde anvendelse i de tilfælde, som omhandles i protokollens III, stykke 3 og 4.

XIV. Til artikel 31.

1. For så vidt angår skattefrihed i Finland og Sverige for flådningsforeninger, som er stiftede for at varetage flådnings-
ningen i Torne og Muonio grænseelves offentlige flådnings-
veje, gælder, hvad der derom særskilt er aftalt.

2. For så vidt angår spørgsmålet om grundlaget for forde-
lingen af beskatningen i Norge og Sverige af Luossavaara-
Kiirunavaara Aktiebolags indkomster gælder, hvad der derom
er truffet særlig aftale.

Originaleksemplaret til denne protokol deponeres i det
finske udenrigsministerium, som tilstiller de øvrige kon-
traherende stater bekræftede kopier deraf.

Til bekræftelse heraf har de dertil behørigt befuld-
mægtigede undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i Helsingfors, den 12. september 1989 i et
eksemplar på dansk, færøsk, finsk, islandsk, norsk og svensk,
idet der på svensk udfærdiges to tekster, en for Finland og
en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

P R O T O K O L

Í tí sáttmála millum ríkisstjórn Danmarkar saman við Føroya Landsstýri og ríkisstjórnirnar í Finnlandi, Íslandi, Noregi og Svøríki sum er undirritaður í dag at sleppa undan tvískatting av inntøkum og ognu, eru undirritaðu samdir um hesar reglur, sum vera fastur partur í sáttmálanum:

I. Til grein 5. 3. petti.

Hóast reglurnar í grein 5, 3. stk., skal, tá ið talan er um Føroyar øðrumegin og Danmark, Finnland, Ísland, Noreg og Svøríki hinumegin, eitt byggi-, nýgerðar-, innleggingar- ella uppsetingararbeiði ella virkseml, sum fevnir um ráðlegging, eftirlit, ráðgeving ella aðra persónliga hjálp í sambandi við slíkar atlanir, vera fastur rakstrarstaður, men bert um so er at atlanin ella virkseml er í gerð í meira enn 6 mánaðir í einum sáttmálabundnum ríki.

II. Til grein 7 og 15.

1. Hóast reglurnar í grein 7 kann inntøka sum virki í Noregi ella Svøríki fáa fyri virkseml, sum verður ríkið í Svøríki ávikavist Noreg, bert verða skattað í tí ríkinum, har virkið er heimahoyrandi, um so er at virkseml miðar ímóti uppseting ella umsiting av sperristikum fyri reindýrum á teimum økjum framvið markinum millum Noreg og Svøríki, sum verða nevnd í einum sáttmála sambært 4. stykki.

2. Hóast reglurnar í grein 15 kann inntøka, sum ein persónur, heimahoyrandi í Noregi ella Svøríki, fær fyri persónligt arbeiði, útinnt í Svøríki ávikavist Noregi, bert verða skattað í tí ríkinum, har hesin persónur er heimahoyrandi, um so er at arbeiðið miðar ímóti uppsetan ella umsiting av sperristiki fyri reindýrum á teimum økjum framvið markinum millum Noregi og Svøríki, sum verða nevnd í einum sáttmála sambært stykki 4.

3. Ásetingarnar í stykki 1 og 2 viðvíkjandi virkjum ávikavist persónum, heimahoyrandi í Noregi ella Svøríki, skulu eisini verða nýttar samsvarandi um virki, ávikavist persónar, ið eru heimahoyrandi í Finnlandi ella Noregi.

4. Málsráðandi myndugleikar í teimum ávirkaðu sáttmálabundnu ríkjum skulu við sínámillum avtalum áseta tey økini fram við tey avvarandi ríkismarkini, sum ásetingarnar í stk. 1 - 3 skulu verða nýttar um.

III Til greinirnar 7, 10 - 15, 19 og 23.

1. Hóast ásetingarnar í grein 7, grein 10, stykki 2, grein 11, stykki 2, og grein 12, stykki 2, kann inntøka, ið virki í Danmark ella Svøríki hevur í samband við bygging og rakstur av føstum sambandi yvir Oyrasund, bert verða skattað í tí ríkinum, virkið er heimahoyrandi.

2. Hóast ásetingarnar í grein 13, stykki 3, kann vinningur, sum virki ávikavist persónur, heimahoyrandi í Danmark ella Svøríki hevur við sølu av ogn har, ið verður nýtt undir bygging og rakstri av føstum sambandi yvir Oyrasund, bert verða skattað í tí ríki, har virkið ávikavist persónurin er heimahoyrandi.

3. Hóast ásetingarnar í grein 14, stykki 1, grein 15, stykki 1 og grein 19 kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í Danmark ella Svøríki, hevur í samband við

bygging og rakstur av fóstum sambandi yvir Oyrasund, bert verða skattað í tí ríkinum, har persónurin er heimahoyrandi.

4. Hóast ásetingarnar í grein 23, stykki 6, kann ogn, sum umrødd í grein 23, og sum virki ávikavist persónur, heimahoyrandi í Danmark ella Svøríki, eigur, og sum verður nýtt við bygging og rakstri av fóstum sambandi yvir Oyrasund, bert verða skattað í tí ríkinum, har virkið ávikavist persónurin er heimahoyrandi.

IV. Til greinirnar 7, 8, 13, 15 og 23.

1. Ásetingarnar í grein 7, grein 8, stykki 1, grein 13, stykki 4, og grein 23, stykki 3 verða í Danmark, Noregi og Svøríki at nýta um inntøku, sum samtøkurnar Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair ella SAS Commuter fáa við handilsligari altjóða ella innanríkis loftferðslu og annað at hesi loftferðslu beinleiðis tengt virki, og um kapitalvinning, sum nevndu samtøkur fáa við sølu av leysafæ, sum verða nýtt í tilílkari loftferðslu og øðrum tilílkum virkseimi, og um ogn, sum samtøkurnar eiga og sum verður nýtt í tilílkari loftferðslu og tilílkum øðrum virkseimi, í mun til tann partin av samtøkuni, sum eigarnir eiga, ið eru heimahoyrandi í ávikavist Danmark, Noregi og Svøríki.

2. Ásetingarnar í grein 15, stykki 3, b) verða eisini nýttar um inntøkur av arbeiði, ið verður útinnt um borð á flogfórum, sum verða nýtt í innanríkis loftferðslu av samtøkunum Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair ella SAS Commuter.

3. Ásetingarnar í stykki 1 og 2 verða - sambært avtalu millum málsráðandi myndugleikarnar í Danmark, Noregi og Svøríki - eisini nýttar um aðra samtøku ella aðra líka samtøku sum hava til endamáls at reka loftferðslu ella

annað líkt virksemi ið er beinleiðis tengt at henni, tá í tílíkari samtøku bert luttakarar í SAS, beinleiðis ella óbeinleiðis eiga partar, og tá samtøkan fyri stóran part er skipað sambært teimum meginreglum, sum eru galdandi fyri SAS.

V. Til greinirnar 8, 13 og 23.

Part í vinningi í tílíkum virksemi sum er viðgjørt í grein 8, stykki 1 og 3, part í vinningi við sølu av ognarlutum, sum viðgjørt er í grein 13, stykki 4 og 5, og part í ogn sum viðgjørt er í grein 23, stykki 3 og 4, sum persónur heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki fær ella eigur sum parthavari í einum virki, kann bert verða skattað í hesum ríkinum, um so er at

- a) parthavarnir eru heimahoyrandi í ymiskum sáttmálabundnum ríkjum og
- b) virkið verður ríkið av einum felag ella aðrari samtøku við samábyrgdum luttakarum, og skal minst ein av hesum eisini hava óavmarkaða ábyrgd, og
- c) tað ikki er eyðsýnt, at veruliga leiðsla virkisins hevur sæti sítt bert í einum av teimum sáttmálabundnu ríkjum.

Málsráðandi myndugleikarnir í teimum sáttmálabundnu ríkjum kunnu gera avtalu um nýtslu av teimum meginreglum fyri skatting, ið eru í settar í 1. stykki, eisini í førum tá nevndu treytir ikki eru loknar.

VI Til grein 13.

Ásetingarnar í grein 13, stykki 6 og 7, nerva ekki rættin hjá Danmark sambært tess lóggávu at skatta vinning av partabrevum, sum persónur, ið flytur frá Danmark, verður hildin at fáa í samband við sjálva flytingina.

VII Til grein 15.

1. Hóast ásetingarnar í grein 15, stykki 1 og 2 kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í einari kommunu í Finnlandi, Noregi ella Svøríki, sum hevur mark til landamark millum Finnland og Svøríki ávikavist Finnland og Noreg, hevur við persónligum arbeiði, útinnt í eini tílika kommunu í einum øðrum av hesum ríkjum, bert verða skattað í tí ríkinum, har viðkomandi persónur er heimahoyrandi, treytað av, at hesin persónurin regluliga dvølgur á sínum fasta bústaði í hesum ríkinum.

2. Hóast reglurnar í grein 15, stykki 1 og 2 kann inntøka, sum persónur, ið er heimahoyrandi í Svøríki, fær við støðugum persónligum arbeiði, sum verður útinnt í Danmark, bert verða skattað í Svøríki, treytað av at hesin persónurin regluliga dvølgur á sínum fasta bústaði í Svøríki.

3. Hóast reglurnar í grein 15, stykki 1 og 2 kann inntøka, sum persónur, ið er heimahoyrandi í Danmark, fær við støðugum persónligum arbeiði, sum verður útinnt í Svøríki, bert verða skattað í Danmark, treytað av at hesin persónurin regluliga dvølgur á sínum fasta bústaði í Danmark.

4. Ásetingarnar í stykki 2 og 3 eru bert galdandi, um arbeiðið varir í minsta lagi 6 mánaðar í samanhangi.

5. Málberingin "stöðugt persónligt arbeiði" merkir setanarviðurskipti, sum eru gjørd við tí í hyggju at vera meginyrki hjá tí skattskylduga.

6. Málberingin "regluliga dvødur" merkir, at skattskyldugi sum meginregla í minsta lagi eina ferð um vikuna dvødur á sínum fasta bústaði í tí sáttmálabundna ríkinum, har hann er heimahoyrandi. Fyri at skattskyldugur skal verða roknaður at dvølja á sínum fasta bústaði, skal dvølið í bústaðarríkinum fevna um minst tveir dagar. Í hesum sambandi er galdandi, so sum í hinum þørtunum av sáttmálanum, har málberingin "dagur" er nevndur, at við "dag" eisini skilst partur av einum degi.

7. Í grein 15, stykki 2 d), verður ein arbeiðstakari, heimahoyrandi í einum sáttmálabundnum ríki, roknaður fyri útleigaður, tá hann av einhvørjum (útleigara) verður bjóðaður út at arbeiða í virkinum hjá einhvørjum øðrum (arbeiðsgevara/byggiharra) í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, treytað av, at arbeiðsgevarin/byggiharrin er heimahoyrandi ella hevur fastan rakstrarstað í hesum seinna nevnda ríkinum og at útleigarin ikki hevur ábyrgdina av og heldur ikki stendur til svars fyri úrslitinum av arbeiðinum.

Tá gerast skal av um ein arbeiðstakari er at rokna sum útleigaður, skal hetta vera gjørt út frá eini heildarmetan. Tá ið mett verður, skal serstakur dentur verða lagdur á, um

- a) arbeiðsgevari/byggiharri hevur ovastu leiðsluna,
- b) arbeiðið verður gjørt á einum arbeiðsplássi, sum arbeiðsgevarin/byggiharrin ræður yvir og ber ábyrgdina av,
- c) gjaldið til útleigaran verður roknað eftir tíðini, sum arbeiðið tekur, ella út frá øðrum sambandi millum samsýningina og ta løn, sum arbeiðstakarin fær,

- d) arbeiðsgevarin/byggiharrin letur størsta partin av amboðunum og tilfarinum, og
- e) útleigarin ásetur ikki einsamallur talið á arbeiðstakarum og útbúgving teirra.

VIII. Til greinirnar 15 og 19.

1. Hóast ásetingarnar í grein 15, stykki 1 og 2, og grein 19, stykki 1, kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í einari kommunu í Noregi ella Svøríki, sum hevur mark til landamark millum hesi ríki, fær fyri persónligt arbeiði, sum verður útinnt í tilílkari kommunu í hinum av nevndu ríkjum, bert verða skattað í tí ríkinum, har viðkomandi persónur er heimahoyrandi, treytað av at hesin persónurin regluliga dvølgur á sínum fasta bústaði í hesum ríkinum.

2. Hóast ásetingarnar í grein 15, stykki 1 og 2, og grein 19, stykki 1, kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í Svøríki, fær fyri støðugt persónligt arbeiði, ið verður útinnt í Danmark, bert verða skattað í Svøríki, treytað av at hesin persónurin regluliga dvølgur á sínum fasta bústaði í Svøríki.

3. Hóast ásetingarnar í grein 15, stykki 1 og 2 og grein 19, stykki 1, kann inntøka, sum persónur, heimahoyrandi í Danmark fær fyri støðugt persónligt arbeiði, ið verður útinnt í Svøríki, bert verða skattað í Danmark, treytað av, at hesin persónur regluliga dvølgur á sínum fasta bústaði í Danmark.

4. Ásetingarnar í stykki 2 og 3 eru bert galdandi, um arbeiðið varir í minsta lagi 6 mánaðir í samanhangi.

5. Málberingin "støðugt persónligt arbeiði" merkir setanarviðurskifti, sum er gjørt við tí í hyggju at vera meginyrki hjá tí skattskylduga.

6. Málberingin "regluliga dvødur" merkir, at skattskyldugi sum meginregla í minsta lagi eina ferð um vikuna dvødur á sínum fasta bústaði í tí sáttmálabundna ríkinum, har hann er heimahoyrandi. Fyri at skattskyldugur skal verða roknaður at dvølja á sínum fasta bústaði, skal dvølið í bústaðarríkinum fevna um minst tveir dagar. Í hesum sambandi er galdandi, so sum í hinum þørtunum av sáttmálanum, har málberingin "dagur" er nevndur, at við "dag" eisini skilst partur av einum degi.

IX Til grein 18.

Hóast ásetingarnar í grein 18 skal millum Danmark og Føroyar verða galdandi:

Eftirlønir, lívrenta, almannaveitingar, uppihaldspeningur og aðrar samsvarandi veitingar, ið stava frá einum parti av ríkinum, og verða goldnar einum persóni, sum er heimahoyrandi í hinum partinum av ríkinum, kunnu bert verða skattaðar í seinna nevnda partinum av ríkinum.

X Til grein 19.

1. Hóast reglurnar í grein 19 skal millum Danmark og Føroyar vera galdandi:

- a) Samsýning (eftirløn undantikin), sum annar partur ríkisins, tess politisku undirdeildir ella myndugleikar á staðnum rinda einum líkamligum persóni fyri innt starv fyri henda partin av ríkinum, tess undirdeildum ella myndugleikum, kann bert verða skattað í tí partinum av ríkinum, har sum arbeiðið er gjørt.

b) Uttan mun til reglurnar í litra a) kann samsýning, sum persónur, ið er heimahoyrandi í einum parti av ríkinum, fær fyri persónligt arbeiði í tænstuviðurskiftum, innt í hinum partinum av ríkinum, bert verða skattað í fyrra nevnda parti av ríkinum, um so er at:

1) móttakarin dvøgur í hinum partinum av ríkinum í einum tíðarskeiði, sum í samanhangi ikki fer upp um 60 dagar, og

2) "vanliga tænstustaðið" rindar samsýningina.

c) Reglurnar í greinunum 15 og 16 og punkt IX í protokollini skulu verða nýttar um samsýning, sum fæst fyri starv innt í samband við vinnuvirki, sum partur av ríkinum, tess politisku undirdeildir ella myndugleikar á staðnum reka.

2. Hóast reglurnar í stykki 1, skal millum Danmark og Føroyar verða galdandi:

a) Veitingar, sum tað almenna ásetir, bert til rindan av almennum ella embætisligum starvi, og sum ikki er nøkur starvssamsýning og sum danska ríkið, tess politisku undirdeildir ella myndugleiki á staðnum rinda persónum, sum starvast í Føroyum, kunnu bert verða skattaðar í Danmark.

b) Veitingar, sum Føroya Landsstýri ásetir, bert til rindan av almennum ella embætisligum starvi, og sum ikki er nøkur starvssamsýning og sum Føroya Landsstýri, tess politisku undirdeildir ella myndugleiki á staðnum rinda persónum, sum starvast í Danmark, kunnu bert verða skattaðar í Føroyum.

Reglurnar í 2. stk., litra a) og b) eru galdandi fyri tey fyrstu 5 árinum, sum personur fær nevndu veitingar.

XI Til grein 20.

1. Ein persónur, sum dvødur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Føroyum og ein persónur, sum dvødur í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Íslandi, bert við atlit til

a) lesnað við lærdan háskúla ella annan frálærustovn í tí sáttmálabundna ríkinum ella

b) praktikk innan handil, fiskivinnu, ídnað, landbúnað ella skógarbrúk í tí sáttmálabundna ríkinum,

og sum er ella beint áðrenn dvølið var heimahoyrandi í Føroyum ella í Íslandi, verður bert skattaður av tí partinum av arbeiðsinntøkuni í fyrstnevnda sáttmálabundnu ríkinum, sum fer upp um 20.000 svenskar krónur í hvørjum álmanakkaári ella mótvirðið í donskum, finskum, íslenskum ella norskum gjaldoyra. Áður nevnda upphædd fevnir, undir útbúgvingardvøli í Finnlandi, Noregi ella Svøríki, um galdandi persónsfrádrátt fyri avvarandi álmanakkaár.

2. Skattafrælsi sambært stykki 1 verður bert loyvt fyri eitt tíðarskeið, sum eftir øllum líkindum ella eftir siðvenju fer til lesnað ella praktiktænastu, tó í mesta lagi fyri seks fylgjandi álmanakkaár.

3. Hóast ásetingarnar í stykki 1 og 2 er fylgjandi galdandi millum Danmark og Føroyar:

Lesandi, lærlingar og slík, sum eru ella sum - beint áðrenn dvølið í einum parti av ríkinum - høvdu bústað í hinum partinum av ríkinum og sum bráðfengis dvølja í fyrstnevnda parti av ríkinum bara við lesi- og

útbúgvingarendamáli, verða ikki skattað í hesum parti av ríkinum av upphæddum, sum tey fáa úr hinum partinum av ríkinum ella uttanríkis til uppihalds, lesnað ella útbúgving.

Tey verða heldur ikki skattað av upphæddum, ið verða goldnar sum samsýning fyri tænastuveitingar, treytað av at hesar tænastuveitingarnar eru neyðugar fyri teirra uppihald.

Lesandi, lærlingar og tilík, sum beint áðrenn dvølið í Danmark vóru búsett í Føroyum, verða ikki skattað í Føroyum av samsýning fyri tænastuveitingar, sum verða útinttar í Danmark.

Sum lesandi verður ikki roknaður persónur sum eftir lokna útbúgving byrjar eina serútbúgving ella útbúgving innan annað øki.

Eitt dvøl verður roknað bráðfengis, um tað ikki varðar meir enn ásetta lestrartíð við tveimum árum aftrat.

Eitt dvøl verður ikki roknað at vera "bara við lesi- og útbúgvingarendamáli" um dvølið, áðrenn lesturin byrjaði, fór upp um 6 mánaðir.

Til nevnda 6- mánaða tíðarskeiðið verður ikki íroknað tann tíð, tó í mesta lagi 1 ár, sum verður nýtt í samband við fyrireikandi skeið, sum útbúgvingarstovnur treytar fyri at kunna byrja lesnaðin.

Í førum har hjún søkja upptøku á einum útbúgvingarstovni og bert tað eina verður upptikið, so verður 6 mánaðar reglan tikin úr gildi, hvat viðvíkur hinum hjúnafelaganum, tó í mesta lagi í 2 ár íalt.

Ásetingarnar skulu verða galdandi fyri inntøku fingin frá og við 1. januar 1989. "Føroyafrádrátturin" skal tó verða loyvdur í samsýningum frá og við 1. januar 1988, uttan mun til um samsýningin stavar frá Danmark ella uttanríkis.

4. Uttan mun til ásetingarnar í stykki 1 verða lesandi, lærlingar og slík, ið eru, ella sum beint áðrenn dvølið í Danmark, vóru heimahoyrandi í Íslandi, og sum dvølja bráðfengis í Danmark bara við lesi- ella

útbúgvingarendamáli, ikki skattað av upphæddum ið verða goldnar sum samsýning fyri tænaðstaveitingar, treytað av at hesar tænaðstaveitingar eru neyðugar fyri teirri upphald.

5. Persónur, ið lesur við lærðan háskúla ella annan frálærustovn í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Finnlandi, og sum undir bráðfengis dvøli í Finnlandi arbeiður í Finnlandi í mesta lagi 100 dagar í sama álmanakkaári fyri at fáa verkligar royndir í samband við lesnaðin, verður í Finnlandi bert skattaður av tí parti av arbeiðsinntøkuni, sum fer uppum eina meðal mánaðarløn uppá 2.400 finskar markar. Undantikið skatting sambært hesum stykki eru tó íalt í mesta lagi 8.000 finskir markar fyri álmanakkaárið.

6. Lesandi við lærðan háskúla ella annan frálærustovn í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Svøríki, og sum undir bráðfengis dvølja í Svøríki hava arbeiði har, sum hevur samband við lesturin ella útbúgvingina, verða í Svøríki bert skattaðir av tí parti av arbeiðsinntøkuni, sum fer uppum 10.000 svenskar krónur í einum álmanakkaári.

7. Personar, heimahoyrandi í einum øðrum sáttmálabundnum ríki enn Danmark, og sum undir bráðfengis dvøli í Danmark hava arbeiði í Danmark í mesta lagi 100 dagar í sama álmanakkaári, verða bert skattaðir í Danmark av tí partinum av inntøkuni, sum fer uppum eina upphædd sum sambært galdandi reglum er neyðug til teirra upphald, treytað av, at arbeiðið er skipað innan karmarnar hjá norðurlendskum ætlanum um umbýti av praktikk- og frítíðararbeiði, og at arbeiðið er skipað gjøgnum Nordjobb.

Upphæddin, sum verður roknað neyðug til upphalds hjá viðkomandi, verður ásett fyri eitt ár og verður minkað í mun til longdina av dvølinum í Danmark og alt álmanakkaárið.

Ásetingarnar í hesum stykki eru galdandi frá og við 1. januar 1989.

8. Málráðandi myndugleikar í teimum sáttmálabundnu ríkjum kunnu gera avtalu um at nýta ásetingarnar í stykki 1 - 7. Málráðandi myndugleikar kunnu eisini gera avtalu um slíka broyting í teimum her nevndu upphæddum, ið eru hóskandi við atlit til broyting í peningavirði, lóggávu í einhvørjum av teimum sáttmálabundnu ríkjum ella av øðrum tilílikum grundum.

XII. Til grein 25.

1. Ásetingarnar í grein 25, stykki 2, kunnu eftir umbøn frá Føroyum verða broyttar og í staðin kemur henda orðing:

"a) Um so er at persónur, ið er heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skulu Føroyar, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, fyrsta stykki, ella litra b) ella c) niðanfyrri áseta annað, í føroysku inntøku- ella ognarskattinum hjá hesum persónum draga frá eina upphædd, ið svarar til tann inntøku- ella ognarskatt, ið er goldin í seinna nevnda ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð fara uppum tann partin av føroyska inntøku- ella ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, ið kann verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

b) Um so er, at persónur, heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kunnu Føroyar írokna hesa inntøku ella ogn í skattagrundarlagið, men skulu í

føroyska skattinum av hesi inntøku ella ogn draga frá tann partin av inntøku- ella ognarskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum seinna nevnda ríkinum ella av teirri ogn, sum kann verða skattað í seinna nevnda ríkinum.

- c) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Føroyum, fær inntøku frá einum øðrum sáttmálabundnum ríki fyri persónligar tænastr, sum umrøddar í grein 15 ella grein 21, stykki 7, og sum sambært ásetingarnar í hesum greinum, kunnu verða skattaðar í hesum seinna nevnda sáttmálabundna ríkinum, kunnu Føroyar írokna hesa inntøku í skattgrundarlagið, men skulu í føroyska skattinum av hesi inntøku draga frá tann partin av inntøkuskattinum, ið verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum seinna nevnda ríkinum."

Umbøn um tílíka broyting verður at boða frá stjórnarliga við boðsending til eitt og hvørt av hinum sáttmálabundnu ríkjum. Broytingin kemur í gildi tríatianda dagin eftir tann dag, tá ið øll sáttmálabundnu ríkinu hava fingið tílík boð, og treytirnar í broytingini verður nýtt, hvat viðvíkur ognarskatti, á ogn, sum skattur verður álíknaður á, grundað einari skattaáseting í øðrum álmanakkaárinum eftir tað, broytingin kemur í gildi, ella seinni.

2. Ásetingarnar í grein 25, stykki 4, kunnu eftir umbøn frá Íslandi broytast og henda orðing koma í staðin:

- "a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Íslandi, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Ísland, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, stykki 1 ella litra b) niðanfyri, áseta annað,

- 1) draga frá í íslenska inntøkuskattinum hjá hesum

persóni, eina upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum,

- 2) draga frá í íslenska ognarskattinum hjá hesum persóni eina upphædd, sum svarar til tann ognarskatt, ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð kunna fara uppum tann partin av íslenska inntøku- ella ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, ið kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

- b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Íslandi, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann Ísland irokna inntøkuna ella ognina í skattingargrundarlagið, men skal í íslenska skattinum av inntøkuni ella ognini draga frá tann partin av inntøkuskattinum ávikavist ognarskattinum, sum verður goldin av tí inntøku, sum stavar frá hinum seinna nevnda ríkinum, ávikavist ognina har."

Umbøn um tílíka broyting verður at boða frá stjórnarliga við boðsending til eitt og hvørt av hinum sáttmálabundnu ríkjum. Broytingin kemur í gildi tríatianda dagin eftir tann dag, tá ið øll hini sáttmálabundnu ríkinu hava fingið tílík boð, og treytirnar í broytingini verður nýtt

- a) hvat viðvíkur kelduskatti, um inntøkur sum fæst tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað ár, broytingin kemur í gildi, ella seinni;

- b) hvat viðvíkur øðrum inntøkuskatti, um skattir, sum verða ásettir fyri eitt skattaár (roknskaparár), sum byrjar tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað ári, broytingin kemur í gildi, ella seinni;
- c) hvat viðvíkur ognarskatti, um ogn, ið skattur verður líknaður á, grundað á skattaálíkning, ið er gjørd annað álmanakkaár eftir tað ár broytingin kemur í gildi, ella seinni.

3. Ásetingarnar í grein 25, stykki 5, kunnu eftir umbøn frá Noregi verða broyttar og henda orðing koma í staðin:

"a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Noregi, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, skal Noreg, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, 1. stykki ella litra b) niðanfryi, áseta annað,

- 1) draga frá í norska inntøkuskattinum hjá hesum persóni eina upphædd, sum svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum,
- 2) draga frá í norska ognarskattinum hjá hesum persóni eina upphædd, sum svarar til tann ognarskatt, ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum.

Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð kunnað fara uppum tann partin av norska inntøku- ella ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, ið kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.

- b) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Noregi fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kann verða skattað í einum øðrum sáttmálabundnum ríki, kann Noreg írokna hesa inntøku ella ogn í skattgrundarlagið, men skal í norska skattinum av hesi inntøku ella ogn draga frá tann partin av inntøku- ávikavist ognarskattinum, ið verður goldin av tí inntøku ella ogn, sum stavar frá hinum øðrum ríkinum."

Umbøn um tílíka broyting verður at boða frá stjórnarlíga við boðsending til eitt og hvørt av hinum sáttmálabundnu ríkjunum. Broytingin kemur í gildi tríatianda dagin eftir tann dag, tá ið øll sáttmálabundnu ríkinu hava fingið tílík boð og broytingarnar í sáttmálanum verða nýttar

- a) hvat viðvíkur kelduskatti, um inntøkur, sum fáast tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað ár, broytingin kemur í gildi, ella seinni;
- b) hvat viðvíkur øðrum inntøkuskatti, um skattir, ið verða ásettir fyri eitt skattaár (roknskaparár), sum byrjar tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað árið broytingin kemur í gildi, ella seinni;
- c) hvat viðvíkur ognarskatti, um ogn, ið skattur verður líknaður á, grundað á skattaálíkning, ið er gjørd annað álmanakkaár eftir tað ár broytingin kemur í gildi, ella seinni.

4. Ásetingarnar í grein 25, stykki 6, kunnu eftir umbøn frá Svøríki verða broyttar og henda orðing koma í staðin:

- "a) Um so er at persónur, heimahoyrandi í Svøríki, fær inntøku ella hevur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum

sáttmála kann verða skattað í einum öðrum sáttmálabundnum ríki, skal Svøríki, uttan so at ásetingarnar í grein 10, stykki 8, 4. stykki ella litra b) ella c) niðanfyri, áseta annað,

- 1) - tá havðar verða í huga ásetingarnar í svenskari lóggávu (eisini við broyttari orðing, sum hon kann fáa í framtíðini, uttan tó at vanligar meginreglur í hesum sáttmála verða broyttar) - loyva frádrátt í inntøkuskattinum við eini upphædd, ið svarar til tann inntøkuskatt, ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum;
 - 2) loyva frádrátti í svenska ognarskattinum hjá hesum persóni við eini upphædd, sum svarar til tann ognarskatt, ið er goldin í hesum seinna nevnda ríkinum. Frádrátturin skal tó ikki nakrantíð kunna fara uppum tann partin av svenska ognarskattinum, roknaður áðrenn slíkan frádrátt, ið verðu goldin av tí ogn, ið kann verða skattað í hesum seinna nevnda ríkinum.
- b) Tá ið ásetingarnar í litra a) verða nýttar skal, tá lætti sambært serstaka lóggávu er játtaður í samband við finska inntøku- ella ognarskattning av føstum rakstrarstaði hjá svenskum virki í Finnlandi, í svenska skattinum av virkisins inntøkum ella ognum, dragast frá tann inntøku- ávikavist ognarskattur, sum skuldi havt verið álíknaður í Finnlandi, um nevndi lætti ikki varð játtaður.
- c) Um persónur, heimahoyrandi í Svøríki, fær inntøku ella eigur ogn, sum sambært ásetingunum í hesum sáttmála bert kunnu skattast í einum öðrum sáttmálabundnum ríki, kann Svøríki, tá ásettur verður skattastigi fyri svenskan stígandi skatt av aðrari inntøku ella ogn, rokna uppí ta inntøku ella ogn, sum bert kann verða skattað í hinum sáttmálabunda ríkinum."

Umbøn um tílíka broyting verður at boða frá stjórnarlíga við boðsending til eitt og hvørt av hinum sáttmálabundnu ríkjunum. Broytingin kemur í gildi tríatianda dagin eftir tann dag, tá ið øll sáttmálabundnu ríkini hava fingið tílík boð, og broytingarnar í sáttmálanum verða nýttar

- a) hvat viðvíkur kelduskatti, um inntøkur, sum fáast tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað ár, broytingin kemur í gildi, ella seinni;
- b) hvat viðvíkur øðrum inntøkuskatti, um skattir, ið verða ásettir fyri eitt skattaár (roknskaparár), sum byrjar tann 1. januar í tí álmanakkaári, sum kemur beint aftaná tað árið, broytingin kemur í gildi, ella seinni;
- c) hvat viðvíkur ognarskatti, um ogn, ið skattur verður álíknaður á, grundað á skattaálíkning ið er gjørd annað álmanakkaár eftir tað ár, sáttmálin kemur í gildi, ella seinni.

XIII Til grein 26.

1. Um so er at persónur, sum umrøddur í grein 15, stykki 3 a) vegna ásetingina í 26, stykki 2, verður skattaður í Íslandi ella Noregi, tá skal hann í viðkomandi ríki hava rætt til sama frádrátt sum hann hevði fingið, um hann hevði verið við einum har skrásettum skipi í altjóða ferðslu.

2. Ásetingarnar í grein 26, stykki 3, skulu eisini verða nýttar í teimum førum, ið verða umrødd í pkt. III, stykki 3 og 4 í protokollini.

XIV Til grein 31.

1. Hvat viðvikur skattafrælsi í Finnlandi og Svøríki hjá flotifelögum, ið eru stovnað til at taka sær av flotingini í almennu flotivegunum í marka áunum í Torne og Muonio, tá er galdandi tað, sum serstakliga er avtalað um hesi viðurskifti.

2. Hvat viðvikur spurninginum um grundarlagið fyri býti av skattingini í Noregi og Svøríki av inntøkum frá felagnum Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag, tá er galdandi tað, sum serstakliga er avtalað um hesi viðurskifti.

Frumritið av hesi protokol verður latið finska uttanríkismálaráðnum til varðveitslu. Finska uttanríkisráðið gevur hinum sáttmálabundnu ríkjum váttað avrit av protokollini.

Til staðfestingar hava undirritaðu við fullgóðari heimild skrivað undir hendan sáttmálan.

Skrivað í Helsingfors, tann 12. september 1989 í einum eintaki á donskum, føroyskum, finskum, íslenskum, norskum og svenskum, tó eru á svenskum gjørdar tvær orðingar, ein fyri Finnland og ein fyri Svøríki, allar orðingar hava sama gildi.

PÖYTÄKIRJA

Allekirjoitettaessa tänään Tanskan hallituksen yhdessä Färssaarten maakunnanhallituksen kanssa sekä Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitusten välillä tehtyä sopimusta tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi allekirjoittaneet ovat sopineet seuraavista määräyksistä, jotka ovat sopimuksen olennainen osa:

I. 5 ARTIKLAN 3 KAPPALEESEEN

Sopimuksen 5 artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä katsotaan toiselta puolen Färssaarten ja toiselta puolen Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välisessä suhteessa rakennus-, asennus- tai kokoonpanohankkeen, tahi toiminnan, joka käsittää tällaisen hankkeen yhteydessä harjoitetun suunnittelun, valvonnan, neuvonnan tai muun avustavan henkilöstöpanoksen, muodostavan kiinteän toimipaikan, mutta vain jos hanke tai toiminta kestää yli kuuden kuukauden ajan sopimusvaltiossa.

II. 7 ja 15 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 7 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Norjassa tai Ruotsissa oleva yritys saa vastaavasti Ruotsissa tai Norjassa harjoitetusta toiminnasta, vain siinä valtiossa, jossa yritys asuu, jos toiminta käsittää poroaitojen rakentamisen ja kunnossapidon sellaisella Norjan ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan osuudella, joka mainitaan 4 kappaleen mukaisessa sopimuksessa.

2. Sopimuksen 15 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Norjassa tai Ruotsissa asuva henkilö saa vastaavasti Ruotsissa tai Norjassa tehdystä henkilökohtaisesta työstä, vain siinä valtiossa, jossa henkilö asuu, jos työ kä-

sittää poroaitojen rakentamisen ja kunnossapidon sellaisella Norjan ja Ruotsin välisen valtakunnanrajan osuudella, joka mainitaan 4 kappaleen mukaisessa sopimuksessa.

3. Norjassa tai Ruotsissa olevia yrityksiä tai asuvia henkilöitä koskevia 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan vastaavasti Suomessa tai Norjassa olevaan yritykseen tai asuvaan henkilöön.

4. Asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat keskinäisin sopimuksin ne asianomaisen valtakunnanrajan osuudet, joihin 1-3 kappaleen määräyksiä sovelletaan.

III. 7, 10-15, 19 ja 23 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 7 artiklan, 10 artiklan 2 kappaleen, 11 artiklan 2 kappaleen ja 12 artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa oleva yritys saa Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamisen ja käytön yhteydessä, vain siinä valtiossa, jossa yritys asuu.

2. Sopimuksen 13 artiklan 3 kappaleen määräysten estämättä verotetaan voitosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa oleva yritys tai asuva henkilö saa siinä mainitun, Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamisessa ja käytössä käytetyn omaisuuden luovutuksesta, vain siinä valtiossa, jossa yritys tai henkilö asuu.

3. Sopimuksen 14 artiklan 1 kappaleen, 15 artiklan 1 kappaleen ja 19 artiklan määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa tai Tanskassa asuva henkilö saa Juutinrauman yli rakennettavien kiinteiden yhteyksien rakentamisen ja käytön yhteydessä, vain siinä valtiossa, jossa henkilö asuu.

4. Sopimuksen 23 artiklan 6 kappaleen määräysten estämättä verotetaan siinä tarkoitetusta varallisuudesta, joka Ruotsis-

sa tai Tanskassa asuvalla henkilöllä on ja jota käytetään Juutinrauman yli kiinteitä yhteyksiä rakennettaessa ja käytettäessä, vain siinä valtiossa, jossa yritys tai henkilö asuu.

IV. 7, 8, 13, 15 ja 23 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 7 artiklan, 8 artiklan 1 kappaleen, 13 artiklan 4 kappaleen ja 23 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan Tanskassa, Norjassa ja Ruotsissa tuloon, jonka Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair tai SAS Commuter niminen yhtiö saa kaupallisesta kansainvälisestä ja kotimaan ilmakuljetuksesta ja muusta siihen välittömästi liittyvästä toiminnasta, myyntivoittoon, jonka asianomainen yhtiö saa tällaisessa ilmakuljetuksessa ja sellaisessa muussa toiminnassa käytetyn irtaimen omaisuuden luovutuksessa, sekä varallisuuteen, joka yhtiöllä on ja jota käytetään tällaisessa ilmakuljetuksessa ja muussa sellaisessa toiminnassa, niiden osuuskien suhteessa, jotka Tanskassa, Norjassa ja Ruotsissa asuvilla osakkailta on yhtiöään.

2. Sopimuksen 15 artiklan 3 kappaleen b) kohdan määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan SAS, Scanair tai SAS Commuter nimisen yhtiön kotimaan liikenteessä käyttämässä ilma-aluksessa tehdystä työstä.

3. Ensimmäisen ja toisen kappaleen määräyksiä sovelletaan Tanskan, Norjan ja Ruotsin toimivaltaisten viranomaisten tekemän sopimuksen mukaan myös muuhun yhtiöään tai muuhun samankaltaiseen yhteenliittymään, joka on perustettu ilmakuljetuksen tai muun siihen välittömästi liittyvän toiminnan harjoittamista varten ja johon vain SAS:n osakkailta välittömästi tai välillisesti on osuus ja joka pääasiallisesti on muodostettu SAS:ää koskevien periaatteiden mukaisesti.

V. 8, 13 ja 23 ARTIKLAAN

Sopimuksen 8 artiklan 1 ja 3 kappaleessa tarkoitetusta toiminnasta saadun tulon osuudesta, 13 artiklan 4 ja 5 kappaleessa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta saadun voiton osuudesta, sekä 23 artiklan 3 ja 4 kappaleessa tarkoitetun varallisuuden osuudesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa tai omistaa yrityksen osakkuuden perusteella, verotetaan vain tässä valtiossa, jos

- a) osakkaat asuvat eri sopimusvaltioissa, ja
- b) yritystoimintaa harjoittaa yhtiö tai muu yhteenliittymä, jossa on yhteisvastuullisia osakkaita, joista vähintään yhden vastuu lisäksi on rajoittamaton, sekä
- c) ei ole ilmeistä, että yrityksen tosiasiallinen johto on vain yhdessä sopimusvaltiossa.

Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia keskenään ensimmäisessä alakappaleessa mainittujen verotusperiaatteiden soveltamisesta myös tapauksessa, jossa siinä mainittuja edellytyksiä ei ole.

VI. 13 ARTIKLAAN

Sopimuksen 13 artiklan 6 ja 7 kappaleen määräykset eivät vaikuta Tanskan oikeuteen oman lainsäädäntönsä mukaan verottaa osakevoitosta, jonka Tanskasta muuttavan henkilön katsotaan saaneen maastamuuton yhteydessä.

VII. 15 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan Suomen ja Ruotsin tai Suomen ja Norjan väliseen maarajaan rajoittuvassa Suomen, Norjan tai Ruotsin kunnassa asuvan henkilön tällaisessa kunnassa toisessa näistä

valtioista tehdystä henkilökohtaisesta työstä saamasta tulosta vain siinä valtiossa, jossa kysymyksessä oleva henkilö asuu, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee tässä valtiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

2. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa asuva henkilö saa pysyvästä Tanskassa tehdystä henkilökohtaisesta työstä, vain Ruotsissa, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee Ruotsissa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

3. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Tanskassa asuva henkilö saa pysyvästä Ruotsissa tehdystä työstä, vain Tanskassa, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee Tanskassa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

4. Tämän pöytäkirjamerkinnän 2 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan vain, jos työ kestää vähintään kuuden kuukauden yhtäjaksoisen ajan.

5. Sanonnalla "pysyvä henkilökohtainen työ" tarkoitetaan palvelussuhdetta, joka on solmittu siinä tarkoituksessa, että se on verovelvollisen pääasiallinen työ.

6. Sanonnalla "säännöllisesti oleskelee" tarkoitetaan, että verovelvollinen normaalitapauksessa vähintään kerran viikossa oleskelee siinä sopimusvaltiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan, jossa hän asuu. Jotta verovelvollisen voitaisiin katsoa oleskelevan vakinaisessa asunnossaan, on oleskelun kotivaltiossa käsitettävä vähintään kaksi päivää. Tällöin on voimassa, samoin kuin sopimuksessa muutoinkin kun sanonta "päivä" esiintyy, että "päivällä" tarkoitetaan myös päivän osaa.

7. Sopimuksen 15 artiklan 2 kappaleen d) kohdassa pidetään sopimusvaltiossa asuvaa työntekijää vuokrattuna, milloin joku (vuokranantaja) asettaa hänet käytettäväksi työn tekemistä

varten toisen henkilön (toimeksiantajan) toisessa sopimusvaltiossa olevassa liiketoiminnassa, edellyttäen, että toimeksiantaja asuu tässä toisessa valtiossa tai että hänellä on siellä kiinteä toimipaikka ja että vuokranantaja ei vastaa työn tuloksesta eikä kannan siihen liittyvää riskiä.

Ratkaistaessa kysymystä, onko työntekijää pidettävä vuokrattuna, on tehtävä kokonaisarviointi, jossa erityisesti otetaan huomioon:

- a) kuuluuko työn yleinen johto ja ohjaus toimeksiantajalle,
- b) tehdäänkö työ työpaikalla, joka on toimeksiantajan määräämisvallan alainen ja josta hän vastaa,
- c) lasketaanko vuokranantajalle suoritettava hyvitys käytetyn ajan mukaan tai muun, hyvityksen ja työntekijän saaman palkan välisen yhteyden perusteella,
- d) asettaako toimeksiantaja suurimman osan työvälineistä ja tarvikkeista käytettäväksi, ja
- e) jos vuokranantaja ei yksipuolisesti määrää työntekijöiden lukumäärää ja niiden soveliaisuutta.

VIII. 15 ja 19 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja 19 artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan Norjan ja Ruotsin väliseen maarajaan rajoittuvassa jommankumman valtion kunnassa asuvan henkilön tällaisessa kunnassa toisessa näistä valtioista tehdystä henkilökohtaisesta työstä saamasta tulosta vain siinä valtiossa, jossa kysymyksessä oleva henkilö asuu, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee tässä valtiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

2. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja 19 artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Ruotsissa asuva henkilö saa pysyvästä Tanskassa tehdystä henkilökohtaisesta työstä, vain Ruotsissa, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee Ruotsissa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

3. Sopimuksen 15 artiklan 1 ja 2 kappaleen ja 19 artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan tulosta, jonka Tanskassa asuva henkilö saa pysyvästä Ruotsissa tehdystä työstä, vain Tanskassa, edellyttäen, että tämä henkilö säännöllisesti oleskelee Tanskassa olevassa vakinaisessa asunnossaan.

4. Tämän pöytäkirjamerkinnän 2 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan vain, jos työ kestää vähintään kuuden kuukauden yhtäjaksoisen ajan.

5. Sanonnalla "pysyvä henkilökohtainen työ" tarkoitetaan palvelussuhdetta, joka on solmittu siinä tarkoituksessa, että se on verovelvollisen pääasiallinen työ.

6. Sanonnalla "säännöllisesti oleskelee" tarkoitetaan, että verovelvollinen normaalitapauksessa vähintään kerran viikossa oleskelee siinä sopimusvaltiossa olevassa vakinaisessa asunnossaan, jossa hän asuu. Jotta verovelvollisen voitaisiin katsoa oleskelevan vakinaisessa asunnossaan, on oleskelun kotivaltiossa käsitettävä vähintään kaksi päivää. Tällöin on voimassa, samoin kuin sopimuksessa muutoinkin kun sanonta "päivä" esiintyy, että "päivällä" tarkoitetaan myös päivän osaa.

IX. 18 ARTIKLAAN

Sopimuksen 18 artiklan määräysten estämättä on Tanskan ja Färsearten välisessä suhteessa seuraava määräys voimassa:

Eläkkeestä, elinkorosta, sosiaalivakuutuskorvauksesta, elatusavusta ja muista samankaltaisista suorituksista, jotka kertyvät valtakunnan osasta ja maksetaan toisessa valtakunnan osassa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtakunnan osassa.

X. 19 ARTIKLAAN

1. Sopimuksen 19 artiklan määräysten estämättä ovat Tanskan ja Färsearten välisessä suhteessa seuraavat määräykset voimassa:

a) Hyvityksestä (eläkettä lukuun ottamatta), jonka valtakunnan osa, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tälle valtakunnan osalle, sen valtiolliselle osalle tai paikallisviranomaiselle, verotetaan vain siinä valtakunnan osassa, jossa työ on tehty.

b) Tämän kappaleen a) kohdan määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka valtakunnan osassa asuva henkilö saa toimisuhteessa toisessa valtakunnan osassa tekemästään henkilökohtaisesta työstä, vain ensiksi mainitussa valtakunnan osassa, jos:

1) saaja oleskelee tässä toisessa valtakunnan osassa yhtäjaksoisesti enintään 60 päivän ajan, ja

2) hyvityksen maksaa "tavanomainen toimipaikka".

c) Sopimuksen 15 ja 16 artiklan sekä IX pöytäkirjamerkin määräyksiä sovelletaan hyvitykseen, joka saadaan valtakunnan osan, sen valtiollisen osan tai paikallisviranomaisen harjoittamasta elinkeinotoiminnassa tehdystä työstä.

2. Tämän pöytäkirjamerkinnän 1 kappaleen määräysten estämättä ovat Tanskan ja Färssaarten välisessä suhteessa seuraavat määräykset voimassa:

- a) hyvityksistä, jotka julkisyhteisö vahvistaa ainoastaan julkisen tai yksityisen palveluksen yhteydessä syntyneiden menojen peittämiseksi ja joihin ei sisälly työstä suoritettua korvausta ja jotka Tanskan valtio, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisen maksaa Färssaarilla työskentelevälle henkilölle, verotetaan vain Tanskassa,
- b) hyvityksistä, jotka julkisyhteisö vahvistaa ainoastaan julkisen tai yksityisen palveluksen yhteydessä syntyneiden menojen peittämiseksi ja joihin ei sisälly työstä suoritettua korvausta ja jotka Färssaarten maakunnanhallitus, sen valtiollinen osa tai paikallisviranomaisen maksaa Tanskassa työskentelevälle henkilölle, verotetaan vain Färssaarilla.

Tämän 2 kappaleen edellä olevan a) ja b) kohdan määräyksiä sovelletaan niinä viitenä ensimmäisenä vuotena, joina henkilö saa mainittuja korvauksia.

XI. 20 ARTIKLAAN

1. Henkilö, joka oleskelee muussa sopimusvaltiossa kuin Färssaarilla, ja henkilö, joka oleskelee muussa sopimusvaltiossa kuin Islannissa, ainoastaan

- a) tässä muussa sopimusvaltiossa olevassa yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa harjoitettavia opintoja varten, tai
- b) tässä muussa sopimusvaltiossa tapahtuvaa liikealan, teollisuuden, maatalouden tai metsätalouden harjoittelua varten,

ja joka asuu tai välittömästi ennen tätä oleskelua asui Fär-saarilla tai Islannissa, verotetaan työstä saadusta tulosta ensiksi mainitussa sopimusvaltiossa vain siitä tulon osasta, joka ylittää 20 000 Ruotsin kruunua kalenterivuoden aikana tai sen vasta-arvon Tanskan, Suomen, Islannin tai Norjan rahana. Edellä mainittuun määrään sisältyy Suomen, Norjan tai Ruotsin oleskelun aikana kysymyksessä olevalta kalenterivuodelta myönnettävä henkilökohtainen vähennys.

2. Verovapaus 1 kappaleen mukaan myönnetään vain ajalta, jonka opiskelu tai harjoittelutyö kohtuudella tai tavanomaisesti kestää, kuitenkin enintään kuudelta peräkkäiseltä kalenterivuodelta.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä ovat Tanskan ja Färsearten välisessä suhteessa seuraavat määräykset voimassa:

Opiskelijaa, harjoittelijaa tai muuta sellaista henkilöä, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan valtakunnan osassa asui toisessa valtakunnan osassa ja joka tilapäisesti oleksellee ensiksi mainitussa valtakunnan osassa ainoastaan opiskelu- tai harjoittelutarkoituksessa, ei veroteta tässä valtakunnan osassa rahamääristä, jotka hän saa toisesta valtakunnan osasta tai ulkomailta elatusta, opintoja tai harjoittelua varten.

Heitä ei myöskään veroteta rahamääristä, jotka maksetaan korvauksena työstä, jos tämä työ on välttämätöntä heidän elatustaan varten.

Opiskelijaa, harjoittelijaa tai muuta sellaista henkilöä, joka välittömästi ennen oleskeluaan Tanskassa asui Fär-saarilla, ei veroteta Fär-saarilla korvauksesta, joka saadaan Tanskassa tehdystä työstä.

Opiskelijoina ei pidetä henkilöitä, jotka koulutuksen päätettyään aloittavat erikoiskoulutuksen tai koulutuksen uudelta alalta.

Oleskelua pidetään tilapäisenä, jos se ei ylitä säänneltyä opiskeluaikaa lisättynä kahdella vuodella.

Oleskelun ei katsota olevan "ainoastaan opiskelu- tai harjoittelutarkoituksessa", jos se on kestänyt yli kuuden kuukauden ajan ennen opintojen aloittamista.

Tähän kuuden kuukauden aikaan ei lueta aikaa, kuitenkin enintään yksi vuosi, joka on kulunut sellaisen valmistavan kurssin yhteydessä, joka oppilaitoksen mukaan on kysymyksessä olevien opintojen aloittamisen edellytyksenä.

Milloin puoliset pyrkivät oppilaitokseen ja vain toinen heistä hyväksytään siihen, kuuden kuukauden sääntöä pidenneen toisen puolison osalta, mutta kuitenkin enintään kahden vuoden yhteenlasketuksi ajaksi.

Tämän kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan 1 päivästä tammikuuta 1989 lukien. "Färsaartenvähennys" luetaan kuitenkin työstä saatuun korvaukseen 1 päivästä tammikuuta 1989 lukien ja riippumatta siitä, kertyykö hyvitys Tanskasta vai ulkomailta.

4. Edellä olevan 1 kappaleen määräysten estämättä opiskelijaa, harjoittelijaa tai muuta sellaista henkilöä, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan Tanskassa asui Islannissa ja joka tilapäisesti oleskelee Tanskassa ainoastaan opiskelu- tai harjoittelutarkoituksessa, ei veroteta rahamääristä, jotka maksetaan korvauksena työstä, edellyttäen, että työ on välttämätöntä hänen elatustaan varten.

5. Henkilö, joka opiskelee muussa sopimusvaltiossa kuin Suomessa olevassa yliopistossa tai muussa oppilaitoksessa ja joka tilapäisen oleskelun aikana Suomessa työskentelee Suomessa enintään 100 päivää saman kalenterivuoden aikana saadaakseen opintoihin liittyvää käytännön kokemusta, verotetaan Suomessa vain työstä saadun tulon siitä osasta, joka ylittää 2 400 Suomen markan suuruisen keskimääräisen kuukausitulon.

Tämän kappaleen mukaisesti vapautetaan verosta kuitenkin yhteensä enintään 8 000 Suomen markkaa kalenterivuoden aikana.

6. Muussa sopimusvaltiossa kuin Ruotsissa olevan yliopiston tai muun oppilaitoksen opiskelija, joka tilapäisen oleskelun aikana Ruotsissa on siellä opintoihinsa tai harjoitteluunsa liittyvässä työssä, verotetaan Ruotsissa vain siitä työstä saadun tulon osasta, joka ylittää 10 000 Ruotsin kruunua kalenterivuoden aikana.

7. Henkilö, joka asuu muussa sopimusvaltiossa kuin Tanskassa ja joka tilapäisen oleskelun aikana Tanskassa työskentelee Tanskassa enintään 100 päivää saman kalenterikuukauden aikana, verotetaan Tanskassa vain tulon siitä osasta, joka ylittää määrän, jota voimassa olevien määräysten mukaan pidetään välttämättömänä hänen elatustaan varten, edellyttäen, että työ on tehty harjoittelu- ja lomatyön vaihtoa koskevan pohjoismaisen ohjelman piirissä ja että Nordjobb on välittänyt työn.

Määrä, jota pidetään välttämättömänä asianomaisen elatusta varten, vahvistetaan vuosiperusteisena ja sitä alennetaan Tanskassa oleskeluajan pituuden suhteessa koko kalenterivuoteen.

Tämän kappaleen määräyksiä sovelletaan 1 päivästä tammi-kuuta 1989 lukien.

8. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia keskenään 1-7 kappaleen määräysten soveltamisesta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sopia sellaisesta muutoksesta siellä mainittuihin rahamääriin, joka rahan arvon muuttumiseen, jonkin sopimusvaltion muuttuneeseen lainsäädäntöön tai muuhun sellaiseen seikkaan nähden katsotaan kohtuulliseksi.

XII. 25 ARTIKLAAN

1. Färssaarten pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 2 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Färssaarilla asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Färssaarten on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Färssaarten tuloverosta tai varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa tai varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Färssaarten tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Färssaarilla asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Färssaaret voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Färssaarten verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

c) Milloin Färssaarilla asuvalla henkilöllä on toisesta sopimusvaltiosta 15 artiklassa tai 21 artiklan 7 kappaleessa tarkoitettua yksityisestä palveluksesta saatua tuloa, josta näiden artikloiden mukaan voi-

daan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa. Fär-saaret sisällyttää tulon verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon perusteella suoritettava Färsaarten verosta se tuloveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen ja sen määräyksiä sovelletaan varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

2. Islannin pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 4 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Islannin on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu:

- 1) vähennettävä tämän henkilön Islannin tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,
- 2) vähennettävä tämän henkilön Islannin varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Islannin tuloveron tai varalli-

suusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

- c) Milloin Islannissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Islanti voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Islannin verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenäkymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen ja sen määräyksiä sovelletaan

- a) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,
- b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,
- c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

3. Norjan pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 5 kappaaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Norjan on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen ensimmäisen alakappaleen tai jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu:

- 1) vähennettävä tämän henkilön Norjan tuloverosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,
- 2) vähennettävä tämän henkilön Norjan varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä.

Vähennyksen määrä ei kummassakaan tapauksessa kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Norjan tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu sille tulolle tai sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Milloin Norjassa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Norja voi sisällyttää tulon tai varallisuuden verotusperusteeseen, mutta sen on vähennettävä tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Norjan verosta se tuloveron tai varallisuusveron osa, joka jakautuu tästä toisesta valtiosta saadulle tulolle tai siellä olevalle varallisuudelle."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattiteitse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen ja sen määräyksiä sovelletaan

- a) lähteellä pidettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,
- b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,
- c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

4. Ruotsin pyynnöstä voidaan sopimuksen 25 artiklan 6 kappaleen määräyksiä muuttaa ja ne korvata seuraavalla tekstillä:

"a) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsin on, jollei 10 artiklan 8 kappaleen neljäs alakappaleen tai jäljempänä olevan b) tai c) kohdan määräyksistä muuta johdu,

- 1) - ottaen huomioon Ruotsin lainsäädännön määräykset (myös siinä muodossa, jonka se vastedes saattaa saada, milloin sitä muutetaan ilman, että tässä ilmaistua yleistä periaatetta muutetaan) - vähennettävä tulosta suoritettava verosta tässä toisessa valtiossa maksettua tuloveroa vastaava määrä,
- 2) vähennettävä tämän henkilön Ruotsin varallisuusverosta tässä toisessa valtiossa maksettua varallisuusveroa vastaava määrä. Vähennyksen

määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun Ruotsin varallisuusveron osa, joka jakautuu sille varallisuudelle, josta voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

- b) Sovellettaessa edellä olevaa a) kohtaa on, kun ruotsalaisen yrityksen Suomessa olevan kiinteän toimipaikan tulo- tai varallisuusverotuksessa Suomessa on erityisen lainsäädännön nojalla myönnetty huojenus, yrityksen saaman tulon tai varallisuuden perusteella suoritettavasta Ruotsin verosta vähennettävä se tulovero tai varallisuusvero, joka olisi ollut suoritettava Suomessa, jos sellaista veronhuojennusta ei olisi myönnetty.
- c) Milloin Ruotsissa asuvalla henkilöllä on tuloa tai varallisuutta, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa, Ruotsi voi määrätessään sitä verokantaa, jota on sovellettava muusta tulosta tai varallisuudesta suoritettavaa Ruotsin progressiivista veroa laskettaessa, ottaa huomioon sen tulon tai varallisuuden, josta verotetaan vain toisessa sopimusvaltiossa."

Tällaista muutosta koskeva pyyntö tehdään diplomaattititse ilmoittamalla tästä kaikille muille sopimusvaltioille. Muutos tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki muut sopimusvaltiot ovat saaneet ilmoituksen ja sen määräyksiä sovelletaan

- a) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen,
- b) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sitä vuotta, jona muutos

tulee voimaan, lähinnä seuraavan tammikuun 1 päivänä tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta,

- c) varallisuudesta suoritettavan veron osalta, varallisuuteen, josta veroa on suoritettava sitä vuotta, jona muutos tulee voimaan, toiseksi seuraavana kalenterivuonna tai sen jälkeen toimitettavan verotuksen perusteella.

XIII. 26 ARTIKLAAN

1. Jos henkilöä, jota tarkoitetaan 15 artiklan 3 kappaleen a) kohdassa, 26 artiklan 2 kappaleen perusteella verotetaan Islannissa tai Norjassa, hänellä on kysymyksessä olevassa valtiossa oikeus samoihin vähennyksiin, jotka hänelle olisi myönnetty, jos hän olisi työskennellyt kansainvälisessä liikenteessä olevassa, tässä valtiossa rekisteröidyssä laivassa.

2. Sopimuksen 26 artiklan 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan vastaavasti tapauksissa, joita tarkoitetaan III pöytäkirjamerkinnän 3 ja 4 kappaleessa.

XIV. 31 ARTIKLAAN

1. Tornion ja Muonion rajajokien uittoväylässä uittoa toimittamaan perustetun uittoyhdistyksen verovapaudesta Suomessa ja Ruotsissa on voimassa, mitä siitä erikseen on sovittu.

2. Perusteista, joita noudatetaan jaettaessa Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolag nimisen yhtiön tulojen verotusta Norjan ja Ruotsin kesken, on voimassa, mitä siitä erikseen on sovittu.

Tämän pöytäkirjan alkuperäiskappale talletetaan Suomen ulkoasiainministeriön huostaan, joka toimittaa siitä muille sopimusvaltioille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 1989 yhtenä tanskan-, fäärin-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

Protokoll

Vid undertecknande av det i dag mellan Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet har undertecknade kommit överens om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

I. Till artikel 5 stycke 3

Utan hinder av bestämmelsen i artikel 5 stycke 3 skall i förhållandet mellan Färöarna å ena sidan och Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige å andra sidan ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med sådant projekt anses utgöra fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än sex månader i en avtalsslutande stat.

II. Till artiklarna 7 och 15

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7 beskattas inkomst, vilken företag i Norge eller Sverige förvärvar genom verksamhet som bedrivs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där företaget har hemvist, om verksamheten avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt stycke 4.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Norge eller Sverige förvärvar genom personligt arbete som utförs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där denna person

har hemvist, om arbetet avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt stycke 4.

3. Bestämmelserna i styckena 1 och 2 beträffande företag i, respektive person med hemvist i Norge eller Sverige skall äga motsvarande tillämpning beträffande företag i, respektive person med hemvist i Finland eller Norge.

4. De behöriga myndigheterna i berörda avtalsslutande stater skall genom ömsesidig överenskommelse fastställa de sträckor längs vederbörande riksgräns på vilka bestämmelserna i styckena 1-3 skall tillämpas.

III. Till artiklarna 7, 10-15, 19 och 23

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7, artikel 10 stycke 2, artikel 11 stycke 2 och artikel 12 stycke 2 beskattas inkomst, som företag i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget har hemvist.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 stycke 3 beskattas vinst, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar på grund av överlåtelse av där angiven egendom vilken används vid byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 14 stycke 1, artikel 15 stycke 1 och artikel 19 beskattas inkomst, som person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byggandet och driften av fasta

förbindelser över Öresund, endast i den stat där personen har hemvist.

4. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 23 stycke 6 beskattas där angiven förmögenhet, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige innehar och som används vid byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

IV. Till artiklarna 7, 8, 13, 15 och 23

1. Bestämmelserna i artikel 7, artikel 8 stycke 1, artikel 13 stycke 4 och artikel 23 stycke 3 tillämpas i Danmark, Norge och Sverige på inkomst som konsortierna Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter förvärvar genom kommersiell internationell och inrikes luftfart och annan därmed direkt sammanhängande verksamhet, på realisationsvinst som berörda konsortium förvärvar vid överlåtelse av lös egendom som används i sådan luftfart och sådan annan verksamhet och på förmögenhet som konsortiet innehar och som används i sådan luftfart och sådan annan verksamhet, i förhållande till den andel i konsortiet som innehas av delägare som har hemvist i Danmark, Norge respektive Sverige.

2. Bestämmelserna i artikel 15 stycke 3 b) tillämpas även på inkomst av arbete som utförs ombord på luftfartyg som används i inrikestrafik av konsortierna SAS, Scanair eller SAS Commuter.

3. Bestämmelserna i första och andra styckena tillämpas efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i Danmark, Norge och Sverige också i fråga om annat konsortium eller annan liknande sammanslutning för bedrivande av luftfart eller annan därmed direkt sammanhängande verksamhet, i vilken sammanslutning

endast delägare i SAS, direkt eller indirekt, innehar andel och vilken i huvudsak är uppbyggd i enlighet med de principer som gäller för SAS.

V. Till artiklarna 8, 13 och 23

Andel i inkomst av verksamhet som avses i artikel 8 styckena 1 och 3, andel i vinst på grund av överlåtelse av egendom som avses i artikel 13 styckena 4 och 5 samt andel i förmögenhet som avses i artikel 23 styckena 3 och 4 som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar eller innehar på grund av delägarskap i företag, beskattas endast i denna stat, om

a) delägarna har hemvist i olika avtalsslutande stater, och

b) företaget drivs av bolag eller annan sammanslutning med solidariskt ansvariga delägare, av vilka minst en tillika är obegränsat ansvarig, samt

c) det inte är uppenbart, att företaget har sin verkliga ledning endast i en avtalsslutande stat.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse om tillämpning av de i första avsnittet angivna beskattningsprinciperna även i fall då där angivna förutsättningar inte föreligger.

VI. Till artikel 13

Bestämmelserna i artikel 13 styckena 6 och 7 berör inte Danmarks rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta aktievinst som en person som flyttar från Danmark anses ha erhållit i samband med utflyttningen.

VII. Till artikel 15

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Finland, Norge eller Sverige som gränsar till landsgränsen mellan Finland och Sverige respektive Finland och Norge förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i annan av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Sverige förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Danmark, endast i Sverige, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Sverige.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Danmark förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Sverige, endast i Danmark, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Danmark.

4. Bestämmelserna i styckena 2 och 3 tillämpas endast om arbetet pågår under en sammanhängande tid av minst sex månader.

5. Med uttrycket "varaktigt personligt arbete" avses anställningsförhållande som ingåtts i avsikt att vara den skattskyldiges huvudsakliga sysselsättning.

6. Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den

avtalsslutande stat där han har hemvist. För att en skattskyldig skall anses uppehålla sig i sin fasta bostad skall vistelsen i hemviststaten omfatta minst två dagar. Härvid gäller, liksom i övrigt i avtalet där uttrycket "dag" förekommer, att med "dag" avses också del av dag.

7. I artikel 15 stycke 2 d) anses arbetstagare med hemvist i en avtalsslutande stat uthyrd när han av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete i annans (uppdragsgivare) verksamhet i annan avtalsslutande stat, förutsatt att uppdragsgivaren har hemvist eller fast driftställe i denna andra stat och att uthyraren inte har ansvar för och inte heller står risken för arbetsresultatet.

Vid avgörandet av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall göras en samlad bedömning varvid särskilt beaktas om

a) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,

b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken han har ansvar,

c) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,

d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och

e) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

VIII. Till artiklarna 15 och 19

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 och artikel 19 stycke 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Norge eller Sverige som gränsar till landsgränsen mellan dessa stater förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i den andra av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 och artikel 19 stycke 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Sverige förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Danmark, endast i Sverige, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Sverige.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 styckena 1 och 2 och artikel 19 stycke 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Danmark förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Sverige, endast i Danmark, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Danmark.

4. Bestämmelserna i styckena 2 och 3 tillämpas endast om arbetet pågår under en sammanhängande tid av minst sex månader.

5. Med uttrycket "varaktigt personligt arbete" avses anställningsförhållande som ingåtts i avsikt att vara den skattskyldiges huvudsakliga sysselsättning.

6. Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i

veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist. För att en skattskyldig skall anses uppehålla sig i sin fasta bostad skall vistelsen i hemviststaten omfatta minst två dagar. Härvid gäller, liksom i övrigt i avtalet där uttrycket "dag" förekommer, att med "dag" avses också del av dag.

IX. Till artikel 18

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 18 skall i förhållandet mellan Danmark och Färöarna följande gälla:

Pension, livränta, socialförsäkringsersättning, underhållsbidrag och andra liknande utbetalningar, som härrör från en del av riket och betalas till en person med hemvist i den andra delen av riket, beskattas endast i denna andra del av riket.

X. Till artikel 19

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 19 skall följande gälla i förhållandet mellan Danmark och Färöarna:

a) Ersättning (med undantag för pension) som betalas av en del av riket, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till en fysisk person på grund av arbete som utförts för denna del av riket, dess underavdelningar eller myndigheter, beskattas endast i den del av riket där arbetet utförts.

b) Utan hinder av bestämmelsen i punkt a) beskattas ersättning, som person med hemvist i en del av riket uppstår för personligt arbete i anställningsförhållande utfört i en annan del av riket, endast i den förstnämnda delen av riket, om:

1) mottagaren vistas i denna andra del av riket under en sammanhängande period som inte överstiger 60 dagar, och

2) ersättningen betalas av det "sedvanliga tjänstestället".

c) Bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 samt i protokollsanteckning IX ovan tillämpas på ersättning som uppbärs för arbete som utförts i näringsverksamhet som bedrivs av en del av riket, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter.

2. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 ovan skall följande gälla i förhållande mellan Danmark och Färöarna:

a) ersättningar, som fastställts av det allmänna uteslutande för att täcka utgifter i samband med allmän eller enskild tjänst, och som inte innefattar någon ersättning för arbete och som den danska staten, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter betalar till person som arbetar på Färöarna beskattas endast i Danmark,

b) ersättningar som fastställts av det allmänna uteslutande för att täcka utgifter i samband med allmän eller enskild tjänst och som inte innefattar någon ersättning för arbete och som Färöarnas landsstyre, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter betalar till person som arbetar i Danmark beskattas endast på Färöarna.

Bestämmelserna i stycke 2 a) och b) ovan tillämpas under de första fem åren under vilka personen i fråga uppbär nämnda ersättningar.

XI. Till artikel 20

1. Person som vistas i annan avtalsslutande stat än på Färöarna och person som vistas i annan avtalsslutande stat än i Island uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna andra avtalsslutande stat, eller

b) affärs-, fiskeri-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna andra avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist på Färöarna eller i Island, beskattas för inkomst av anställning i den förstnämnda avtalsslutande staten endast för den del av inkomsten som överstiger 20 000 svenska kronor under kalenderåret eller motvärdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Nämnda belopp omfattar under vistelse i Finland, Norge eller Sverige personligt avdrag för kalenderåret i fråga.

2. Skattefrihet enligt stycke 1 medges endast för tid som skäligen eller vanligtvis åtgår för studierna eller praktiktjänstgöringen, dock högst för sex på varandra följande kalenderår.

3. Utan hinder av bestämmelserna i styckena 1 och 2 ovan skall följande gälla i förhållandet mellan Danmark och Färöarna:

Studierande, praktikant eller liknande som har eller som omedelbart före vistelsen i en del av riket hade hemvist i den andra delen av riket och som tillfälligt vistas i den förstnämnda delen av riket uteslutande i studie- eller utbildningssyfte beskattas inte i denna del av riket för belopp som erhålls från den andra delen av

riket eller från utlandet för uppehälle, studier eller utbildning.

De beskattas inte heller för belopp som betalas som ersättning för arbete, om detta arbete är nödvändigt för deras uppehälle.

Studerande, praktikant eller liknande som omedelbart före vistelsen i Danmark hade hemvist på Färöarna, beskattas inte på Färöarna för ersättning för arbete utfört i Danmark.

Som studerande anses inte personer som efter att ha avslutat en utbildning påbörjar en specialutbildning eller en utbildning inom ett nytt område.

En vistelse anses som tillfällig om den inte överstiger den reglerade studietiden med ett tillägg om två år.

En vistelse anses inte vara "uteslutande i studie- eller utbildningssyfte" om den varat mer än sex månader innan studierna påbörjades.

I denna sexmånadersperiod skall inte inräknas sådan tid, dock högst ett år, som åtgått i samband med en förberedande kurs som enligt undervisningsanstalten utgör en förutsättning för att kunna påbörja studierna i fråga.

I fall då två makar ansöker om att bli antagna vid undervisningsanstalt och endast den ene av dem antas, förlängs sexmånadersregeln såvitt avser den andre maken, men dock högst till en sammanlagd tidsperiod om två år.

Bestämmelserna i detta stycke tillämpas i fråga om inkomst som förvärvas från och med den 1 januari 1989. "Färöavdrag" skall emellertid inräknas i ersättning för

arbete från och med den 1 januari 1988 och oberoende av om ersättningen härrör från Danmark eller från utlandet.

4. Utan hinder av bestämmelserna i stycke 1 ovan beskattas studerande, praktikant eller liknande som har eller omedelbart före vistelsen i Danmark hade hemvist i Island och som tillfälligt vistas i Danmark uteslutande i studie- eller utbildningssyfte inte för belopp som betalas som ersättning för arbete, under förutsättning att arbetet är nödvändigt för hans uppehälle.

5. Person som studerar vid universitet eller annan undervisningsanstalt i annan avtalsslutande stat än Finland och som under tillfällig vistelse i Finland har anställning i Finland under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i Finland endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger en genomsnittlig månadsinkomst av 2 400 finska mark. Från beskattning enligt detta stycke undantas dock sammanlagt högst 8 000 finska mark under kalenderåret.

6. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i annan avtalsslutande stat än Sverige, som vid tillfällig vistelse i Sverige har anställning där med anknytning till studierna eller utbildningen, beskattas i Sverige endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger 10 000 svenska kronor under kalenderåret.

7. Person som har hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark och som vid tillfällig vistelse i Danmark är anställd i Danmark under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår beskattas i Danmark endast för den del av inkomsten som överstiger ett belopp som enligt

gällande bestämmelser anses vara nödvändigt för hans uppehälle, under förutsättning att arbetet är utfört inom ramen för nordiskt program för utbyte av praktik- och feriearbete och att arbetet har förmedlats av Nordjobb.

Det belopp som anses vara nödvändigt för vederbörandes uppehälle fastställs på årsbasis och nedsätts i förhållande till uppehållstidens längd i Danmark och hela kalenderåret.

Bestämmelserna i detta stycke tillämpas från och med den 1 januari 1989.

8. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i styckena 1-7. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skälig med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i någon av de avtalsslutande staterna eller annan liknande omständighet.

XII. Till artikel 25

1. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 2 kan på begäran av Färöarna ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Färöarna, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat, från denna persons färöiska inkomstskatt eller förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt eller förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den färöiska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten eller förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat eller på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

c) Om person med hemvist på Färöarna från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 stycke 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

2. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 4 kan på begäran av Island ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Island, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) nedan föranleder annat,

1) från denna persons isländska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons isländska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den isländska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Island inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den isländska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater

erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

3. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 5 kan på begäran av Norge ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 första avsnittet eller punkt b) nedan föranleder annat,

1) från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons norska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den norska inkomstskatten eller

förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Norge inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den norska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där".

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

4. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 6 kan på begäran av Sverige ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 stycke 8 fjärde avsnittet eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) - med iakttagande av bestämmelserna i svensk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) - från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Vid tillämpningen av punkt a) ovan skall, då enligt särskild lagstiftning lättnad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskattning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företags inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad inte hade medgivits.

c) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Sverige, vid fastställandet av skattesatsen för svensk progressiv skatt på annan inkomst eller

förmögenhet, beakta den inkomst eller förmögenhet som beskattas endast i den andra avtalsslutande staten."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av beskattning andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

XIII. Till artikel 26

1. Om en person som avses i artikel 15 stycke 3 a) på grund av bestämmelsen i artikel 26 stycke 2 beskattas i Island eller Norge, skall han i staten i fråga ha rätt till samma avdrag som skulle ha medgivits honom om han hade varit anställd ombord på ett skepp i internationell trafik registrerat i denna stat.

2. Bestämmelserna i artikel 26 stycke 3 skall äga motsvarande tillämpning i fall som avses i protokollsanteckning III styckena 3 och 4.

XIV. Till artikel 31

1. I fråga om skattefrihet i Finland och Sverige för flottningsförening, som bildats för att handha flottningen i Torne och Muonio gränsälvars flottled, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

2. I fråga om grunderna för fördelningen mellan Norge och Sverige av beskattningen av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inkomster, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

Originalexemplaret till detta protokoll deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 12 september 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

BÓKUN

Við undirritun samnings þess sem í dag hefur verið gerður milli ríkisstjórnar Danmerkur ásamt landsstjórn Færeyja og ríkisstjórnna Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir hafa undirritaðir orðið ásáttir um eftirfarandi ákvæði sem eru óskiptur hluti af samningnum:

I. VIÐ 3. tl. 5. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. 5. gr. skal, í samskiptum milli Færeyja annars vegar og Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar hins vegar, byggingar-, mannvirkja-, samsetningar- eða uppsetningarframkvæmd eða starfsemi, sem felur í sér hönnun, eftirlit, ráðgjöf eða aðra aðstoð eða framlag starfsliós í sambandi við slíka framkvæmd, því aðeins teljast föst atvinnustöð að framkvæmdin eða starfsemin vari lengur en sex mánuði í aðildarríki.

II. VIÐ 7. og 15. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr. skal einungis skattleggja hagnað sem fyrirtæki í Noregi eða Svíþjóð aflar með starfsemi sem stunduð er í Svíþjóð eða Noregi, eftir því sem við á, í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast, ef starfsemin felst í uppsetningu og viðhaldi á hreindýragirðingum á svæðum meðfram landamærum Noregs og Svíþjóðar og svæðanna er getið í samkomulagi skv. 4. tl.

2. Þrátt fyrir ákvæði 15. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í Noregi eða Svíþjóð aflar með persónulegu starfi sínu í Svíþjóð eða Noregi, eftir því sem við á, í því ríki þar sem þessi aðili er heimilisfastur ef vinnan felst í uppsetningu og viðhaldi á hreindýragirðingum á svæðum meðfram landamærum Noregs og Svíþjóðar og svæðanna er getið í samkomulagi skv. 4. tl.

3. Ákvæði 1. og 2. tl. varðandi fyrirtæki eða aðila, eftir því sem við á, sem heimilisfastir eru í Noregi eða Svíþjóð skulu einnig gilda um fyrirtæki eða aðila, eftir því sem við á, sem heimilisfastir eru í Finnlandi eða Noregi.

4. Bær stjórnvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum skulu ákveða með gagnkvæmu samkomulagi til hvaða svæða meðfram viðkomandi landamærum ákvæði 1. - 3 tl. taka.

III. VIÐ 7., 10. - 15., 19. og 23. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 7. gr., 2. tl. 10. gr., 2. tl. 11. gr. og 2. tl. 12. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem fyrirtæki í Danmörku eða Svíþjóð aflar í sambandi við byggingu á og rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið er heimilisfast.

2. Þrátt fyrir ákvæði 3. tl. 13. gr. skal einungis skattleggja hagnað sem fyrirtæki í eða aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð hlýtur vegna sölu þar greindrar eignar sem notuð er við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið eða aðilinn er heimilisfastur.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. 14. gr., 1. tl. 15. gr. og 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð aflar í sambandi við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem aðilinn er heimilisfastur.

4. Þrátt fyrir ákvæði 6. tl. 23. gr. skal einungis skattleggja þar greindar eignir sem fyrirtæki í eða aðili heimilisfastur í Danmörku eða Svíþjóð á og notaðar eru við byggingu á eða við rekstur fasts tengiliðar yfir Eyrarsund í því ríki þar sem fyrirtækið eða aðilinn er heimilisfastur.

IV. VIÐ 7., 8., 13., 15. og 23. gr.

1. Ákvæðum 7. gr., 1. tl. 8. gr., 4. tl. 13. gr. og 3. tl. 23. gr. skal beita í Danmörku, Noregi og Svíþjóð í sambandi við tekjur, sem fyrirtækjasamsteypurnar Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eða SAS Commuter bera úr bótum af viðskiptalegum rekstri loftfara á alþjóða- eða innanríkisflugleiðum og annarri tengdri starfsemi, af söluhagnaði sem greindar fyrirtækjasamsteypur bera úr bótum við sölu lausafjár sem notað er í slíkum rekstri loftfara og slíkri annarri tengdri starfsemi og af eignum fyrirtækjasamsteypunnar sem notaðar eru í slíkum rekstri loftfara og slíkri annarri tengdri starfsemi, í hlutfalli við þann hlut í fyrirtækjasamsteypunni sem er í eigu hlutareigenda sem búsettir eru í Danmörku, Noregi eða Svíþjóð.

2. Ákvæði staflíðar b) í 3. tl. 15. gr. eiga einnig við um tekjur af vinnu sem unnin er um borð í loftförum sem fyrirtækjasamsteypurnar Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eða SAS Commuter nota í innanlandsflugi.

3. Ákvæðum 1. og 2. tl. skal einnig beita, samkvæmt samkomulagi milli bærra stjórnvalda Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar, í sambandi við aðra fyrirtækjasamsteypu eða önnur svipuð samtök til rekstrar loftfara eða annarrar tengdrar starfsemi, þegar eignarhlutdeild, beint eða óbeint, er einungis í eigu hlutareigenda í SAS og samtökin eru í meginatriðum uppbyggð samkvæmt þeirri meginreglu sem gildir um SAS.

V. VIÐ 8., 13. og 23. gr.

Hlutdeild í hagnaði af starfsemi sem um er rætt í 1. og 3. tl. 8. gr., hlutdeild í hagnaði vegna sölu eigna sem um er rætt í 4. og 5. tl. 13. gr. svo og hlutdeild í eign sem um ræðir í 3. og 4. tl. 23. gr., sem aðili heimilisfastur í aðildarríki aflar eða á vegna sameignar í fyrirtæki, skal einungis skattleggja í því ríki ef:

- a) sameigendurnir eru heimilisfastir hver í sínu aðildarríki og
- b) fyrirtækið er rekið af félagi eða öðrum samtökum með gagnkvæmri ábyrgð sameigenda, þar sem að minnsta kosti einn þeirra ber auk þess ótakmarkaða ábyrgð, svo og
- c) ekki er augljóst að raunveruleg framkvæmdastjórn fyrirtækisins hafi aðsetur einungis í einu aðildarríki.

Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta gert samkomulag um beitingu skattlagningarreglna samkvæmt 1. mgr. jafnvel þótt þar greindar forsendur séu ekki fyrir hendi.

VI. VID 13. gr.

Ákvæði 6. og 7. tl. 13. gr. raska ekki rétti Danmerkur til þess að skattleggja samkvæmt eigin löggjöf hagnað af hlutafé sem aðili sem flytur frá Danmörku telst hafa hlotið í sambandi við brottflutninginn.

VII. VID 15. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð, sem liggur að landamærum Finnlands og Svíþjóðar eða Finnlands og Noregs, eftir því sem við á, aflar með persónulegu starfi sem innt er af hendi í slíku sveitarfélagi í öðru þessara ríkja, í því ríki þar sem aðilinn sem í hlut á er heimilisfastur, enda dvelji þessi aðili að staðaldri í því ríki þar sem hann á fast heimili.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. skal einungis skattleggja í Svíþjóð tekjur sem aðili heimilisfastur í Svíþjóð aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í

Danmörku, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Svíþjóð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. t.l. 15. gr. skal einungis skattleggja í Danmörku tekjur sem aðili heimilisfastur í Danmörku aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Svíþjóð, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Danmörku.

4. Ákvæði 2. og 3. t.l. gilda einungis ef starfið er innt af hendi yfir samfellt tímabil sem varir a.m.k. sex mánuði.

5. Með orðunum "varanlegt persónulegt starf" er átt við ráðningarskilmála sem gerðir eru í þeim tilgangi að um sé að ræða aðalstarf hins skattskylda aðila.

6. Með orðunum "dvelji að staðaldri" er átt við að skattskyldi aðilinn dvelji að jafnaði eigi sjaldnar en einu sinni í viku á sínu fasta heimili í aðildarríkinu þar sem hann er heimilisfastur. Til þess að skattskyldi aðilinn teljist dvelja á sínu fasta heimili skal dvölin í heimilisfesturíkinu vara a.m.k. tvo daga. Hér gildir sama og annars staðar í samningnum þar sem hugtakið "dagur" kemur fyrir, að með "degi" telst einnig hluti úr degi.

7. Í staflið d) 2. t.l. 15. gr. telst launþegi með heimilisfesti í aðildarríki leigður út þegar honum af einhverjum (út-leigjanda) er ráðstafað til að framkvæma vinnu í starfsemi einhvers annars (notanda/vinnuveitenda/stjórnanda/verksala) í öðru aðildarríki, svo framarlega sem notandinn (vinnuveitandinn/stjórnandinn/verksalinn) er með heimilisfesti eða hefur fasta atvinnustöð í síðarnefnda ríkinu og að útleigjandinn er ekki ábyrgur fyrir og ber ekki áhættu af árangri vinnunnar.

Við úrskurðun á því hvort launþegi telst leigður út skal gert heildarmat þar sem sérstaklega skal tekið tillit til þess að hve miklu leyti:

- a) verkstjórnin í heild hvílir á notandanum (vinnuveitandanum/stjórnandanum/verktakanum);
- b) vinnan er framkvæmd á vinnustað sem notandinn (vinnuveitandinn/stjórnandinn/verktakinn) hefur til umráða og ber ábyrgð á;
- c) greiðslan til útleigjandans reiknast út samkvæmt þeim tíma sem nýttur er eða með tilliti til annars samhengis milli greiðslunnar og þeirra launa sem launþeginn fær;
- d) meginhluti vinnutækja (áhalda) og efnis er til ráðstöfunar af hálfu notandans (vinnuveitandans/stjórnandans/verktakans); og
- e) útleigjandinn ákvarðar ekki einhliða fjölda launþega og hæfni þeirra.

VIII. VIÐ 15. og 19. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. og 1. tl. 19. gr. skal einungis skattleggja tekjur sem aðili heimilisfastur í sveitarfélagi í Noregi eða Svíþjóð, sem liggur að landamærum þessara ríkja, aflar með persónulegu starfi sem innt er af hendi í slíku sveitarfélagi í hinu aðildarríkinu, í því ríki þar sem aðilinn sem í hlut á er heimilisfastur, enda dvelji þessi aðili að staðaldri í því ríki þar sem hann á fast heimili.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. og 1. tl. 19. gr. skal einungis skattleggja í Svíþjóð tekjur sem aðili heimilisfastur í Svíþjóð aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Danmörku, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Svíþjóð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. 15. gr. og 1. tl. 19. gr. skal einungis skattleggja í Danmörku tekjur sem aðili heimilis-

fastur í Danmörku aflar með varanlegu persónulegu starfi sem innt er af hendi í Svíþjóð, enda dvelji þessi aðili að staðaldri á sínu fasta heimili í Danmörku.

4. Ákvæði 2. og 3. t.l. gilda einungis ef starfið er innt af hendi yfir samfelld tímabil sem varir a.m.k. sex mánuði.

5. Með orðunum "varanlegt persónulegt starf" er átt við ráðningarskilmála sem gerðir eru í þeim tilgangi að um sé að ræða aðalstarf hins skattskylda aðila.

6. Með orðunum "dvelji að staðaldri" er átt við að skattskyldi aðilinn dvelji að jafnaði eigi sjaldnar en einu sinni í viku á sínu fasta heimili í aðildarríkinu þar sem hann er heimilisfastur. Til þess að skattskyldi aðilinn teljist dvelja á sínu fasta heimili skal dvölin í heimilisfesturíkinu vara a.m.k. tvo daga. Hér gildir sama og annars staðar í samningnum þar sem hugtakið "dagur" kemur fyrir, að með "degi" telst einnig hluti úr degi.

IX. VIÐ 18. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 18. gr. skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

Eftirlaun, lífeyrir, almannatryggingabætur, framfærslueyrir og aðrar svipaðar greiðslur sem eiga rætur að rekja frá hluta af ríkinu og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinum hluta ríkisins skattleggjast einungis í þessum hinum hluta ríkisins.

X. VIÐ 19. gr.

1. Þrátt fyrir ákvæði 19. gr. skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

- a) Endurgjald (að undanteknum eftirlaunum) sem greitt er af hluta af ríkinu, opinberum aðila eða sveitarstjórn þess til manns fyrir starf hans í þjónustu

þessa hluta af ríkinu, opinbers aðila þess eða stofnana, skattleggst einungis í þeim hluta af ríkinu þar sem starfið er innt af hendi.

- b) Þrátt fyrir ákvæði stafliðar a) skattleggst endurgjald, sem aðili heimilisfastur í hluta af ríkinu, hefur af persónulegu starfi inntu af hendi samkvæmt ráðningarskilmálum í hinum hluta ríkisins, einungis í fyrstnefnda hluta af ríkinu, ef:

- 1) viðtakandinn dvelur í þessum öðrum hluta af ríkinu yfir samfellt tímabil sem varir ekki lengur en 60 daga, og
- 2) endurgjaldið er innt af hendi af hinum "venjulega starfsstað".

- c) Ákvæðum 15. gr. og 16. gr., svo og bókunarliðar IX, skal beita varðandi endurgjald sem aflað er fyrir starf innt af hendi hjá atvinnustarfsemi sem rekin er af hluta af ríkinu, opinberum aðila eða sveitarstjórn þess.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. þessa bókunarliðar skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

- a) Greiðslur sem ákvarðaðar eru af opinberum aðila eingöngu til að standa straum af kostnaði í sambandi við opinbert eða embættisstarf og sem ekki fela í sér endurgjald fyrir starf og sem danska ríkið, opinberir aðilar eða sveitarstjórnir þess greiða til aðila sem starfar í Færeyjum skattleggjast einungis í Danmörku.
- b) Greiðslur sem ákvarðaðar eru af opinberum aðila eingöngu til að standa straum af kostnaði í sambandi við opinbert eða embættisstarf og sem ekki fela í sér endurgjald fyrir starf og sem landsstjórn Færeyja, opinberir aðilar eða sveitarstjórnir

þeirra greiða til aðila sem starfar í Danmörku skattleggjast einungis í Færeyjum.

Ákvæðunum í staflíðum a) og b) í 2. tl. þessa bókunarliðar skal beita fyrstu fimm árin sem hlutaðeigandi aðili aflar umrædds endurgjalds eða greiðslna.

XI. VIÐ 20. gr.

1. Aðili sem dvelur í öðru aðildarríki en Færeyjum og aðili sem dvelur í öðru aðildarríki en Íslandi einungis í þeim tilgangi:

- a) að nema við háskóla eða aðra menntastofnun í öðru aðildarríki eða
- b) að nema viðskipta-, sjávarútvegs-, iðnaðar-, landbúnaðar- eða skógarnýtingarstörf í öðru aðildarríki

og er, eða síðast var fyrir dvölinn, heimilisfastur í Færeyjum eða á Íslandi skattleggjast einungis af þeim hluta tekna vegna starfs í fyrrnefnda aðildarríkinu sem er umfram 20.000 sænskar krónur á almanaksári eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í dönskum, finnskum, íslenskum eða norskum gjaldmiðli. Greind fjárhæð felur í sér gildandi persónufrádrátt fyrir viðkomandi almanaksár ef dvalið er í Finnlandi, Noregi eða Svíþjóð.

2. Skattfrelsi samkvæmt 1. tl. veitist þó einungis fyrir það tímabil sem hæfilegt eða venjulegt telst fyrir námið eða þjálfunina, þó ekki lengur en sex almanaksár í röð.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. tl. þessa bókunarliðar skal eftirfarandi gilda í samskiptum milli Danmerkur og Færeyja:

Námsmaður, nemi eða áþekkur aðili sem er, eða sem var síðast fyrir dvölinn í hluta af ríkinu, heimilisfastur í hinum hluta ríkisins og sem dvelur um stundarsakir í fyrrnefndum hluta af ríkinu einungis í náms- eða

þjálfunarskyni skattleggst ekki í þessum hluta af ríkinu af fjárhæðum sem hann móttekur frá hinum hluta ríkisins eða útlöndum til að standa straum af framfærslu sinni, námi eða þjálfun.

Hann skattleggst heldur ekki af fjárhæðum sem honum eru greiddar sem endurgjald fyrir starf svo fremi að starfið sé nauðsynlegt til framfærslu hans.

Námsmaður, nemi eða áþekkur aðili, sem var síðast fyrir dvölinna í Danmörku heimilisfastur í Færeyjum, skattleggst ekki í Færeyjum af endurgjaldi fyrir starf sem innt er af hendi í Danmörku.

Sá sem eftir námslok hefur sérnám eða nám á öðru sviði telst ekki vera námsmaður.

Dvöl telst vera um stundarsakir ef hún fer ekki yfir tilskilinn námstíma að viðbættum tveimur árum.

Dvöl telst ekki vera "einungis í náms- eða þjálfunarskyni" ef dvölin, áður en nám er hafið, fer yfir 6 mánuði.

Til greinds 6 mánaða tímabils skal ekki telja þann tíma, þó að hámarki eitt ár, sem notaður er í sambandi við undirbúningsnámskeið sem menntastofnunin gerir kröfu til að sótt sé áður en nám er hafið.

Í því tilviki að bæði hjónin sækja um námsvist í menntastofnun og aðeins annar makinn er tekinn inn, upphafst 6 mánaða reglan gagnvart hinum makanum, þó að hámarki fyrir tímabil sem í heild sinni nemur tveimur árum.

Ákvæðin skulu gilda gagnvart tekjum sem aflað er frá og með 1. janúar 1989. "Færeyingafrádrátt" skal þó veita gagnvart endurgjaldi fyrir starfsframlag frá og með 1. janúar 1988, hvort sem endurgjaldið myndaðist í Danmörku eða í útlöndum.

4. Þrátt fyrir ákvæði 1. tl. þessa bókunarliðar skal námsmaður, nemi eða áþekkur aðili, sem er, eða sem var síðast fyrir dvölinn í Danmörku, heimilisfastur á Íslandi og sem dvelur um stundarsakir í Danmörku einungis í náms- eða þjálfunarskygni ekki vera skattlagður af fjárhæðum sem honum eru greiddar sem endurgjald fyrir starf svo fremi að starfið sé nauðsynlegt til framfærslu hans.
5. Aðila, sem stundar nám við háskóla eða aðra menntastofnun í öðru aðildarríki en Finnlandi og sem dvelst um stundarsakir í Finnlandi og starfar í Finnlandi að hámarki í 100 daga á sama almanaksári til að afla sér hagnýtrar reynslu í tengslum við námið, skal einungis skattleggja í Finnlandi af þeim hluta tekna vegna starfsins sem er umfram 2.400 finnsk mörk að meðaltali á mánuði. Undanþegin skattskyldu samkvæmt þessum tölulíð eru þó að hámarki 8.000 finnsk mörk á almanaksári.
6. Nemandi við háskóla eða aðra menntastofnun í öðru aðildarríki en Svíþjóð, sem við dvöl um stundarsakir í Svíþjóð stundar starf sem tengist náminu eða menntuninni, skattleggst í Svíþjóð einungis af þeim hluta tekna vegna starfsins sem er umfram 10.000 sænskar krónur á almanaksári.
7. Aðili heimilisfastur í öðru aðildarríki en Danmörku og sem við dvöl um stundarsakir í Danmörku starfar þar að hámarki í 100 daga á sama almanaksári skattleggst einungis í Danmörku af þeim hluta teknanna sem er umfram þá fjárhæð sem samkvæmt gildandi reglum er talin nauðsynleg til framfærslu hans, með því skilyrði að starfið sé innt af hendi innan sviðs norrænnar áætlunar um reynslu- eða frídagavinnuskipti og að útvegum vinnunnar hafi farið fram á vegum Nordjobb.

Fjárhæðin sem telst vera nauðsynleg til framfærslu hlutaðeigandi aðila ákvarðast á ársgrundvelli og lækkar í hlutfalli við lengd framfærslutímans og heilt almanaksár.

Ákvæðum þessa tölulíðar skal beita frá og með 1. janúar 1989.

8. Bær stjórnvöld í aðildarríkjunum geta gert samkomulag um framkvæmd ákvæða 1. - 7. t.l. Bær stjórnvöld geta einnig gert samkomulag um þær breytingar á þar greindum fjárhæðum sem sanngjarnar þykja með hliðsjón af breytingum á peningagildi, breyttri löggjöf í einhverju aðildarríkjana eða öðrum svipuðum ástæðum.

XII. VIÐ 25. gr.

1. Að ósk Færeyja má breyta ákvæðum 2. t.l. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

"a) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skulu Færeyjar, nema ákvæði 1. mgr. 8. t.l. 10. gr. eða eftirfarandi staflíða b) eða c) leiði til annars, veita sem frádrátt frá færeyskum tekjuskatti eða eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts eða eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti færeyska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

b) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, mega Færeyjar telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af þeirri eign sem er í eigu hans þar.

- c) Hafi aðili heimilisfastur í Færeyjum tekjur í öðru aðildarríki af launuðu starfi, sem um er rætt í 15. gr. eða 7. t.l. 21. gr., sem samkvæmt ákvæðum þessara greina sammingsins má skattleggja í síðar- nefnda aðildarríkinu, mega Færeyjar telja tekjurnar með í skattstofni, en frá færeyskum skatti af tekjum skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu."

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir dipló- matískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildar- ríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa móttekið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt, að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaks- ári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

2. Að ósk Íslands má breyta ákvæðum 4. t.l. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

"a) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa sammings í öðru aðildarríki skal Ísland, nema ákvæði 1. mgr. 8. t.l. 10. gr. eða eftirfarandi stafliðar b) leiði til annars:

- 1) veita sem frádrátt frá íslenskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;
- 2) veita sem frádrátt frá íslenskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti íslenska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum

eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

- b) Hafi aðili heimilisfastur á Íslandi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í Öðru aðildarríki, má Ísland telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá Íslenskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar."

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómáttískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa mótttekið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt:

- a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttar-skatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;
- b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;
- c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á Öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

3. Að ósk Noregs má breyta ákvæðum 5. t.l. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

- "a) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa

samnings í öðru aðildarríki skal Noregur, nema ákvæði 1. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi stafliðar b) leiði til annars:

- 1) veita sem frádrátt frá norskum tekjuskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;
- 2) veita sem frádrátt frá norskum eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti norska tekjuskattsins eða eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeim tekjum eða þeirri eign sem má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

- b) Hafi aðili heimilisfastur í Noregi tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum samnings þessa í öðru aðildarríki, má Noregur telja tekjurnar eða eignina með í skattstofni, en frá norskum skatti af tekjum eða eign skal þá draga þann hluta af tekjuskattinum eða eignarskattinum, eftir því sem við á, sem er af þeim tekjum sem stafa frá síðarnefnda ríkinu eða af eign sem er í eigu hans þar."

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa móttekið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt:

- a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttar-skatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;
- b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;
- c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

4. Að ósk Svíþjóðar má breyta ákvæðum 6. tl. 25. gr. þannig að í stað þeirra komi svohljóðandi texti:

- "a) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem skattleggja má samkvæmt ákvæðum þessa samnings í öðru aðildarríki skal Svíþjóð, nema ákvæði 4. mgr. 8. tl. 10. gr. eða eftirfarandi stafliða b) eða c) leiði til annars:

- 1) með hliðsjón af ákvæðum í samskipti löggjöf (jafnvel með síðari orðalagsbreytingum, að því tilskildu að hinni almennu meginreglu sem um er að ræða hafi ekki verið breytt) veita sem frádrátt frá skatti af tekjum fjárhæð sem svarar til þess tekjuskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu;
- 2) veita sem frádrátt frá samskipti eignarskatti þessa aðila fjárhæð sem svarar til þess eignarskatts sem greiddur hefur verið í síðarnefnda ríkinu.

Frádráttur þessi má þó í engu tilviki vera hærri en sá hluti sænska eignarskattsins, reiknaðs án slíks frádráttar, sem er af þeirri eign sem skattleggja má í síðarnefnda ríkinu.

- b) Við beitingu framangreinds stafliðar a) skal, þegar sænsku fyrirtæki með fasta atvinnustöð í Finnlandi hefur verið veitt ívilnun við álagningu finnsks tekjuskatts eða eignarskatts með sérstökum lögum, draga frá sænskum skatti af tekjum eða eignum fyrirtækisins tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem við á, sem hefðu verið lagðir á í Finnlandi ef slík skattaívilnun hefði ekki verið veitt.

- c) Hafi aðili heimilisfastur í Svíþjóð tekjur eða eigi hann eign sem einungis skal skattleggja samkvæmt ákvæðum sammings þessa í öðru aðildarríki, getur Svíþjóð, við ákvörðun skattþrepa fyrir sænskan stighækkandi skatt af öðrum tekjum eða eignum, tekið tillit til þeirra tekna eða eigna sem skattleggjast einungis í síðarnefnda aðildarríkinu."

Ósk um slíka breytingu skal komið á framfæri eftir diplómatískum leiðum með tilkynningu til sérhvers hinna aðildarríkjanna. Breytingin öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll hin aðildarríkin hafa mótttekið slíka tilkynningu og ákvæðum hennar skal beitt:

- a) að því er tekur til staðgreiðslu- eða afdráttar-skatta, á tekjur sem aflað er þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

- b) að því er tekur til annarra skatta á tekjur, varðandi skatta sem ákveðnir eru fyrir tekjuár sem hefst þann 1. janúar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar;

- c) að því er tekur til skatta á eignir, á eignir sem mynda eignarskattsstofn til álagningar á öðru almanaksári á eftir því almanaksári sem breytingin tók gildi eða síðar.

XIII. VID 26. gr.

1. Ef aðili sem um er rætt í staflið a) í 3. tl. 15. gr. skattleggst á Íslandi eða í Noregi samkvæmt ákvæðum 2. tl. 26. gr., skal hann í því ríkinu sem um er að ræða eiga rétt til sama frádráttar og hann hefði notið ef hann hefði verið lögskráður í því ríki á skip í flutningum á alþjóðaleiðum.
2. Ákvæðunum í 3. tl. 26. gr. skal beitt á samsvarandi hátt í þeim tilvikum sem um er að ræða í 3. og 4. tl. bókunarliðar II.

XIV. VID 31. gr.

1. Varðandi skattfrelsi í Finnlandi og Svíþjóð fyrir fleytingarfyrirtæki, sem stofnað hefur verið til að annast fleytingu á fleytingarleiðum landamæraanna í Torne og Muonio, gildir sérstakt samkomulag sem gert hefur verið þar um.
2. Varðandi grundvöll að skiptingu milli Noregs og Svíþjóðar á skattlagningu tekna hlutafélagsins Luossavaara-Kiirunavaara gildir sérstakt samkomulag sem gert hefur verið þar um.

Frumrit bókunar þessarar skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum aðildarríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í Helsinki hinn 12. september 1989 í einu eintaki á dönsku, færeysku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

P R O T O K O L L

Ved undertegningen av den i dag inngåtte overenskomst mellom Danmarks regjering sammen med Færøyenes landsstyre samt Finlands, Islands, Norges og Sveriges regjeringer for å unngå dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue, er undertegnede blitt enige om følgende bestemmelser som utgjør en integrerende del av overenskomsten:

I. TIL ARTIKKEL 5 PUNKT 3

Uansett bestemmelsene i artikkel 5 punkt 3 skal i forholdet mellom Færøyene på den ene side og Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige på den annen side et bygnings-, anleggs-, installasjons- eller monteringsprosjekt, eller virksomhet som består av planlegging, overvåking, rådgivning eller annen hjelpende personalinnsats i forbindelse med slikt prosjekt, utgjøre et fast driftssted, men bare dersom prosjektet eller virksomheten varer mer enn seks måneder i en kontraherende stat.

II. TIL ARTIKLENE 7 OG 15

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 7 skal fortjeneste som oppbæres av et foretagende i Norge eller Sverige ved virksomhet som utøves i henholdsvis Sverige eller Norge, bare kunne skattlegges i den stat hvor foretagendet er hjemmehørende, for så vidt virksomheten gjelder oppsetting og vedlikehold av sperregjerder for rein på slike strekninger langs den norsk-svenske riksgrensen som angitt i avtale inngått i henhold til punkt 4.

2. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 skal inntekt som en person bosatt i Norge eller Sverige oppbærer ved personlig arbeid som utføres i henholdsvis Sverige eller Norge, bare kunne skattlegges i den stat der denne person er bosatt, for så vidt arbeidet gjelder oppsetting og vedlikehold av sperregjerder for rein på slike strekninger langs den norsk-svenske riksgrense som angitt i avtale inngått i henhold til punkt 4.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 om henholdsvis foretagender i eller personer bosatt i Norge eller Sverige, skal ha tilsvarende anvendelse på henholdsvis foretagender i, eller personer bosatt i Finland eller Norge.
4. De kompetente myndigheter i de berørte kontraherende stater skal ved gjensidig avtale fastsette de strekninger langs vedkommende riksgrense, som bestemmelsene i punktene 1-3 får anvendelse på.

III. TIL ARTIKLENE 7, 10-15, 19 OG 23

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 7, artikkel 10 punkt 2, artikkel 11 punkt 2 og artikkel 12 punkt 2, skal fortjeneste som oppbæres av et foretagende i Danmark eller Sverige i forbindelse med byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat hvor foretagendet er hjemmehørende.
2. Uansett bestemmelsene i artikkel 13 punkt 3 skal gevinst som oppbæres av et foretagende i eller person bosatt i Danmark eller Sverige ved avhendelse av en der beliggende eiendom som anvendes ved byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat der

henholdsvis foretagendet eller personen er bosatt (hjemmehørende).

3. Uansett bestemmelsene i artikkel 14 punkt 1, artikkel 15 punkt 1 og artikkel 19 skal inntekt som oppbevares av person bosatt i Danmark eller Sverige i forbindelse med byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat hvor personen er bosatt.
4. Uansett bestemmelsene i artikkel 23 punkt 6 skal der omhandlet formue som tilhører et foretagende i, eller en person bosatt i Danmark eller Sverige, og som anvendes ved byggingen og driften av faste forbindelser over Øresund, bare kunne skattlegges i den stat der henholdsvis foretagendet eller personen er bosatt (hjemmehørende).

IV. TIL ARTIKLENE 7, 8, 13, 15 OG 23

1. Bestemmelsene i artikkel 7, artikkel 8 punkt 1, artikkel 13 punkt 4 og artikkel 23 punkt 3 får anvendelse i Danmark, Norge og Sverige på fortjeneste som konsortiene Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter oppbeholder gjennom kommersiell internasjonal og innenriks luftfart og annen med dette direkte sammenhengende virksomhet, på formuesgevinst som de nevnte konsortier oppbeholder ved avhendelse av løsøre som anvendes i slik luftfart og slik annen virksomhet og på formue som konsortiet eier og som anvendes i slik luftfart og slik annen virksomhet, i forhold til den andel som deltakere bosatt i henholdsvis Danmark, Norge og Sverige har i konsortiet.
2. Bestemmelsene i artikkel 15 punkt 3 b) får også anvendelse på inntekt av lønnsarbeid utført om bord

i luftfartøy som anvendes i innenriksfart av konsortiene Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair og SAS Commuter.

3. Bestemmelsene i første og annet punkt får også anvendelse etter avtale mellom de kompetente myndigheter i Danmark, Norge og Sverige for så vidt angår annet konsortium eller annen lignende sammenslutning som har til formål å drive luftfart eller annen virksomhet i direkte sammenheng med dette, når bare deltakerne i SAS direkte eller indirekte, har andeler i en slik sammenslutning, og når sammenslutningen i det vesentlige er oppbygget i samsvar med de prinsipper som gjelder for SAS.

V. TIL ARTIKLENE 8, 13 OG 23

Andel i fortjeneste ved virksomhet som omhandlet i artikkel 8 punktene 1 og 3, andel i formuesgevinst ved avhendelse av eiendom som omhandlet i artikkel 13 punktene 4 og 5, samt andel i formue som omhandlet i artikkel 23 punktene 3 og 4, som en person bosatt i en kontraherende stat oppbeholder eller eier som deltaker i et foretagende, skattlegges bare i denne stat, såfremt

- a) deltakerne er bosatt i forskjellige kontraherende stater, og
- b) foretagendet drives av selskap eller annen sammenslutning med solidarisk ansvarlige deltakere, hvorav minst en tillike har ubegrenset ansvar, og
- c) det ikke er åpenbart at foretagendets virkelige ledelse har sitt sete bare i en kontraherende stat.

De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan treffe avtale om anvendelsen av de i første ledd angitte

beskatningsprinsipper også i tilfelle hvor de der angitte forutsetninger ikke foreligger.

VI. TIL ARTIKKEL 13

Bestemmelsene i artikkel 13 punktene 6 og 7 berører ikke Danmarks rett til å i henhold til sin egen lovgivning beskatte aksjegevinst som en person som flytter fra Danmark ansees å ha oppebåret i forbindelse med utflyttingen.

VII. TIL ARTIKKEL 15

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 skal inntekt, som en person bosatt i en kommune i Finland, Norge eller Sverige som grenser til landegrensen mellom Finland og Sverige henholdsvis Finland og Norge, oppebærer ved personlig arbeid som utføres i en slik kommune i en annen av disse stater, bare kunne skattlegges i den stat hvor vedkommende person er bosatt, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i denne stat.
2. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 skal inntekt, som en person bosatt i Sverige oppebærer ved varig personlig arbeid som utføres i Danmark, bare kunne skattlegges i Sverige, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i Sverige.
3. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 skal inntekt, som en person bosatt i Danmark oppebærer ved varig personlig arbeid som utføres i Sverige, bare kunne skattlegges i Danmark, under

forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i Danmark.

4. Bestemmelsene i punktene 2 og 3 får bare anvendelse såfremt arbeidet pågår i et sammenhengende tidsrom på minst seks måneder.
5. Med uttrykket "varig personlig arbeid" forstås ansettelsesforhold som er inngått i den hensikt å være den skattepliktiges hovedbeskjeftigelse.
6. Med uttrykket "regelmessig oppholder seg" forstås at den skattepliktige som hovedregel minst en gang i uken oppholder seg på sin faste bopel i den kontraherende stat hvor han er bosatt. For at den skattepliktige skal ansees for å oppholde seg på sin faste bopel skal oppholdet i bostedsstaten omfatte minst to dager. I denne forbindelse gjelder, i likhet med andre steder der uttrykket "dag" er brukt i denne avtalen, at også del av dag regnes som "dag".
7. I tilfelle som omhandlet i artikkel 15 punkt 2 d) anses arbeidstakere som er bosatt i en kontraherende stat utleid når han av noen (utleier) stilles til disposisjon for å utføre arbeid i noen annens (oppdragsgiver) virksomhet i en annen kontraherende stat, forutsatt at oppdragsgiveren er bosatt eller har fast driftssted i denne annen stat og at utleieren ikke har ansvar for og heller ikke bærer risikoen for arbeidsresultatet.

Ved avgjørelsen av spørsmålet om en arbeidstaker skal anses utleid, skal det foretas en samlet vurdering hvorved det særskilt skal tas hensyn til hvorvidt

- a) den overordnede ledelse av arbeidet tilligger oppdragsgiveren;
- b) arbeidet utføres på en arbeidsplass som disponeres av oppdragsgiveren og som han har ansvaret for;
- c) godtgjørelsen til utleieren beregnes etter medgått tid eller under hensyn til annen sammenheng mellom godtgjørelsen og den lønn arbeidstakeren mottar;
- d) det vesentligste av arbeidsredskap og materiell stilles til disposisjon av oppdragsgiveren; og
- e) utleieren ikke ensidig bestemmer antall arbeidstakere og de kvalifikasjoner disse skal ha.

VIII. TIL ARTIKLENE 15 OG 19

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 og artikkel 19 punkt 1 skal inntekt, som en person bosatt i en kommune i Norge eller Sverige som grenser til landegrensen mellom disse stater, oppebærer ved personlig arbeid som utføres i slik kommune i den annen av disse stater, bare kunne skattlegges i den stat hvor den omhandlede person er bosatt, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i denne stat.
2. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 og artikkel 19 punkt 1 skal inntekt, som en person bosatt i Sverige oppebærer ved varig personlig arbeid som utføres i Danmark, bare kunne skatt-

legges i Sverige, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i Sverige.

3. Uansett bestemmelsene i artikkel 15 punktene 1 og 2 og artikkel 19 punkt 1 skal inntekt, som en person bosatt i Danmark oppebærer ved varig personlig arbeid som utføres i Sverige, bare kunne skattlegges i Danmark, under forutsetning av at denne person regelmessig oppholder seg på sin faste bopel i Danmark.
4. Bestemmelsene i punktene 2 og 3 får bare anvendelse såfremt arbeidet pågår i et sammenhengende tidsrom på minst seks måneder.
5. Med uttrykket "varig personlig arbeid" forstås ansettelsesforhold som er inngått i den hensikt å være den skattepliktiges hovedbeskjeftigelse.
6. Med uttrykket "regelmessig oppholder seg" forstås at den skattepliktige som hovedregel minst en gang i uken oppholder seg på sin faste bopel i den kontraherende stat hvor han er bosatt. For at den skattepliktige skal ansees for å oppholde seg på sin faste bopel skal oppholdet i bostedsstaten omfatte minst to dager. I denne forbindelse gjelder, i likhet med andre steder der uttrykket "dag" er brukt i denne avtalen, at også del av dag regnes som "dag".

IX. TIL ARTIKKEL 18

Uansett bestemmelsene i artikkel 18 skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

Pensjon, livrente, sosialforsikringsgodtgjørelse, underholdsbidrag og andre lignende utbetalinger som skriver seg fra en del av riket og betales til den annen del av riket, skal bare kunne skattlegges i denne annen del av riket.

X. TIL ARTIKKEL 19

1. Uansett bestemmelsene i artikkel 19 skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

a) Godtgjørelse (med unntak av pensjon) som utbetales av en del av riket, dens politiske underavdelinger eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne del av riket, dens underavdelinger eller forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i den del av riket der tjenesten er utført.

b) Uansett bestemmelsene i punkt a) skattlegges godtgjørelse, som person bosatt i en del av riket oppebærer som vederlag for personlig arbeid i ansettelsesforhold utført i en annen del av riket, bare i den førstnevnte delen av riket, dersom:

1) mottageren oppholder seg i den annen del av riket i et tidsrom som ikke overstiger 60 dager i sammenheng, og

2) godtgjørelsen betales av det "sedvanlige tjenestestedet".

c) Bestemmelsene i artiklene 15 og 16 samt punkt IX i protokollen ovenfor får anvendelse på godtgjørelse som oppebæres for arbeid som

utføres i næringsvirksomhet drevet av en del av riket eller en av dens politiske underavdelinger eller lokale forvaltningsmyndigheter.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 ovenfor skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

- a) godtgjørelse som er fastsatt av det offentlige utelukkende for å dekke utgifter i forbindelse med offentlig tjeneste eller lønnsarbeid, og som ikke omfatter noen godtgjørelse for arbeid, og som den danske staten, dens politiske underavdelinger eller lokale forvaltningsmyndigheter betaler til person som arbeider i Færøyene, skal bare kunne skattlegges i Danmark,
- b) godtgjørelse som utbetales fra det offentlige utelukkende for å dekke utgifter i forbindelse med offentlig tjeneste eller lønnsarbeid, og som ikke omfatter noen godtgjørelse for arbeid, og som Færøyenes landsstyre, eller politiske underavdelinger eller lokale forvaltningsmyndigheter betaler til person som arbeider i Danmark, skal bare kunne skattlegges i Færøyene.

Bestemmelsene i punktene 2 a) og b) i dette punkt anvendes i de fem første årene vedkommende person oppbeærer godtgjørelse som nevnt.

XI. TIL ARTIKKEL 20

1. Person som oppholder seg i en annen kontraherende

stat enn Færøyene og person som oppholder seg i en annen kontraherende stat enn Island utelukkende

- a) for studier ved et universitet eller annen undervisningsanstalt i denne annen kontraherende stat, eller
- b) for å få forretnings-, fiskeri-, industri-, landbruks- eller skogbrukspraksis i denne annen kontraherende stat,

og som er eller umiddelbart før oppholdet var bosatt i Færøyene eller Island, skattlegges for inntekt av lønnsarbeid i den førstnevnte kontraherende stat bare for den del av inntekten som overstiger 20 000 svenske kroner i kalenderåret eller motverdien i dansk, finsk, islandsk eller norsk valuta. Forannevnte beløp omfatter under opphold i Finland, Norge eller Sverige det for angjeldende kalenderår gjeldende personfradrag.

2. Skattefrihet i henhold til punkt 1 innrømmes bare for en periode, som med rimelighet eller vanligvis medgår til studiene eller praktikanttjenesten, dog høyst for seks på hverandre følgende kalenderår.
3. Uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 ovenfor skal følgende gjelde i forholdet mellom Danmark og Færøyene:

Studenter, lærlinger og lignende som er eller umiddelbart før oppholdet i en del av riket var bosatt i den annen del av riket, og som midlertidig oppholder seg i den førstnevnte del av riket utelukkende i studie- eller utdanningsøyemed, skattlegges ikke i denne del av riket av beløp som de mottar fra den annen del av riket eller fra utlandet til underhold, studier eller utdanning.

De skattlegges heller ikke av beløp som utbetales som godtgjørelse for lønnsarbeid forutsatt at lønnsarbeidet er nødvendige for deres underhold.

Studenter, lærlinger og lignende som umiddelbart før oppholdet i Danmark var bosatt i Færøyene, skattlegges ikke i Færøyene for godtgjørelse for lønnsarbeid som utføres i Danmark.

Som studerende anses ikke personer som etter avsluttet utdanning påbegynner en spesialutdanning eller en utdanning innen et annet område.

Et opphold anses for midlertidig hvis det ikke overstiger den normerte studietid med et tillegg på 2 år.

Et opphold anses ikke for å være "utelukkende i studie- eller utdanningsøyemed" såfremt oppholdet før studiets påbegynnelse overstiger 6 måneder.

Til denne 6 måneders periode skal ikke medregnes den tid, likevel maksimalt 1 år, som anvendes i forbindelse med et forberedende kurs som kreves av utdanningsinstitusjonen som en forutsetning for å kunne påbegynne studiet.

I tilfelle hvor begge ektefeller søker opptakelse på en utdanningsinstitusjon og bare den ene tas opp, suspenderes 6 måneders-reglen for den annen ektefelles vedkommende, likevel høyst for en periode på i alt 2 år.

Bestemmelsen skal ha virkning for inntekt som oppbæres fra og med 1. januar 1989. "Færøyfradrag" skal likevel innrømmes i godtgjørelse for lønnsarbeid fra og med 1. januar 1988, uansett om

godtgjørelsen kommer fra Danmark eller fra utlandet.

4. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skattlegges studenter, lærlinger og lignende som er eller som umiddelbart før oppholdet i Danmark var bosatt i Island, og som midlertidig oppholder seg i Danmark utelukkende i studie- eller utdanningsøyemed, ikke av beløp som utbetales som godtgjørelse for lønnsarbeid, forutsatt at lønnsarbeidet er nødvendig for deres underhold.
5. En person som studerer ved universitet eller annen undervisningsanstalt i en annen kontraherende stat enn Finland og som under midlertidig opphold i Finland har lønnsarbeid i Finland i høyst 100 dager innenfor ett og samme kalenderår for å oppnå praktisk erfaring i tilknytning til studiene, skal kunne skattlegges i Finland av bare den del av inntekten for lønnsarbeidet som overstiger en gjennomsnittlig månedsinntekt på 2 400 finske mark. Fra beskatning i henhold til dette punkt unntas likevel sammenlagt høyst 8 000 finske mark pr. kalenderår.
6. Studenter ved universitet eller annen undervisningsanstalt i en annen kontraherende stat enn Sverige, som under midlertidig opphold i Sverige har lønnsarbeid der som har tilknytning til studiene eller utdannelsen, skattlegges i Sverige av bare den del av inntekten for lønnsarbeidet som overstiger 10 000 svenske kroner pr. kalenderår.
7. Person som er bosatt i en annen kontraherende stat enn Danmark og som ved midlertidig opphold i Danmark har lønnsarbeid i Danmark i høyst 100 dager innenfor ett og samme kalenderår skattlegges i Danmark bare for den delen av inntekten som over-

stiger et beløp som etter gjeldende bestemmelser anses nødvendig for hans underhold, under forutsetning av at arbeidet er utført innenfor rammene av det nordiske program for utveksling av praktikant- og feriearbeid og at arbeidet er formidlet av Nordjobb.

Det beløp som ansees å være nødvendig for vedkommendes underhold fastsettes årlig og nedsettes i forhold til oppholdstidens lengde i Danmark og hele kalenderåret.

Bestemmelsene i dette punkt anvendes fra og med 1. januar 1989.

8. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan treffe avtale om anvendelsen av bestemmelsene i punktene 1-7. De kompetente myndigheter kan også treffe avtale om slik endring av de der nevnte beløp som finnes rimelig under hensyn til forandring i pengeverdi, endret lovgivning i noen av de kontraherende stater eller andre lignende omstendigheter.

XII. TIL ARTIKKEL 25

1. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 2 kan på anmodning fra Færøyene endres og erstattes med følgende tekst:

"a) Når en person bosatt i Færøyene oppbeholder inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Færøyene, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noen annet, inn-

rømme fradrag i denne persons færøyske inntektsskatt eller formuesskatt med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt eller formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den færøyske inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før fradraget gis, som svares av den inntekt eller formue, som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Færøyene oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Færøyene medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den færøyske inntekts- eller formuesskatten innrømme fradrag for den del av inntektsskatten eller formuesskatten, som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller på den formue som bare skal skattlegges i denne annen stat.
- c) Når en person bosatt i Færøyene oppebærer godtgjørelse for lønnsarbeid som omhandlet i artikkel 15 eller artikkel 21 punkt 7 og som i henhold til disse artikler kan skattlegges i denne annen kontraherende stat, kan Færøyene medregne inntekten i beskatningsgrunnlaget, men skal i den færøyske inntektsskatten innrømme fradrag for den del av inntektsskatten som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat."

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre

kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning og dens bestemmelser får anvendelse, for så vidt angår skatt av formue, på formue som lignedes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

2. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 4 kan på anmodning fra Island endres og erstattes med følgende tekst:

"a) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Island, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunkt b) nedenfor medfører noe annet,

- 1) i denne persons islandske inntektsskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarende den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;
- 2) i denne persons islandske formuesskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarende den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den islandske inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt som svares av den inntekt eller formue, som kan skattlegges i denne annen stat.

- b) Når en person bosatt i Island oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Island medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den islandske inntekts- eller formuesskatten innrømme fradrag for den del av henholdsvis inntektsskatten eller formuesskatten, som svares av den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der."

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

- a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppebæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft, eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere;
- c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

3. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 5 kan på anmodn-

ing fra Norge endres og erstattes med følgende tekst:

"a) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Norge, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 første ledd eller underpunkt b) nedenfor medfører noe annet,

1) i denne persons norske inntektsskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;

2) i denne persons norske formuesskatt innrømme fradrag med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av den norske inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av den inntekt eller formue, som kan skattlegges i denne annen stat.

b) Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Norge medregne inntekten eller formuen i beskatningsgrunnlaget, men skal i den norske inntekts- eller formuesskatten innrømme fradrag for den del av inntektsskatten eller formuesskatten, som svares av

den inntekt som skriver seg fra denne annen stat eller den formue som eies der."

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

- a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppbæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft, eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere;
- c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

4. Bestemmelsene i artikkel 25 punkt 6 kan på anmodning fra Sverige endres og erstattes med følgende tekst:

- "a) Når en person bosatt i Sverige oppbærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i en annen kontraherende stat, skal Sverige, med mindre bestemmelsene i artikkel 10 punkt 8 fjerde ledd eller underpunktene b) eller c) nedenfor medfører noen annet,

- 1) under hensyntagen til bestemmelsene i svensk lovgivning (også med den ordlyd som den i fremtiden kan få ved å endres uten at de her angitte prinsipp endres) innrømme fradrag i inntektsskatten med et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat,
 - 2) innrømme fradrag i denne persons svenske formuesskatt med et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i denne annen stat. Fradragsbeløpet skal imidlertid ikke overstige den del av den svenske formuesskatten, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av formue som kan skattlegges i denne annen stat.
- b) Ved anvendelsen av underpunkt a) ovenfor skal, når det i henhold til særskilt lovgivning innrømmes lempning i finsk inntekts- eller formuesbeskatning av et svensk foretagendes faste driftssted i Finland, i svensk skatt av foretagendets inntekt eller formue innrømmes fradrag for henholdsvis den inntekts- eller formuesskatt som skulle vært ilignet i Finland dersom slik skattelempning ikke hadde vært innrømmet.
- c) Når en person bosatt i Sverige oppebærer inntekt eller eier formue som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst bare skal kunne skattlegges i en annen kontraherende stat, kan Sverige ved fastsettelsen av skattesatsen for svensk progressiv skatt på annen inntekt eller formue, ta i betraktning den inntekt eller formue som bare skal skattlegges i den annen kontraherende stat."

Begjæring om slik endring fremmes gjennom diplomatiske kanaler ved underretning til hver av de andre kontraherende stater. Endringen trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige andre kontraherende stater har mottatt slik underretning, og dens bestemmelser får anvendelse

- a) for så vidt angår skatter som tilbakeholdes ved kilden, på inntekt som oppebæres den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft, eller senere;
- b) for så vidt angår øvrige skatter av inntekt, på skatter som fastsettes for inntektsår som begynner den 1. januar i det kalenderår som følger nærmest etter det år da endringen trer i kraft eller senere;
- c) for så vidt angår skatt av formue, på formue som ilignes skatt i det annet kalenderår etter det år da endringen trer i kraft eller senere.

XIII. TIL ARTIKKEL 26

1. Dersom en person som omhandlet i artikkel 15 punkt 3 a) på grunn av bestemmelsene i artikkel 26 punkt 2 beskattes i Island eller Norge, skal han i vedkommende stat ha rett til de samme fradrag som skulle vært innrømmet ham dersom han hadde vært ansatt ombord i et skip i internasjonal trafikk registrert i denne stat.
2. Bestemmelsene i artikkel 26 punkt 3 får tilsvarende anvendelse i de tilfeller som omhandles i protokollens III punktene 3 og 4.

XIV. TIL ARTIKKEL 31

1. For så vidt angår skattefrihet i Finland og Sverige for fløtningsforeninger som er stiftet for å ivareta fløtningen i Torne og Muonio grenseelvers fløtningsled, gjelder hva derom er truffet særskilt avtale.
2. For så vidt angår spørsmålet om grunnlaget for fordelingen mellom Norge og Sverige av beskatningen av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inntekter, gjelder hva derom er truffet særskilt avtale.

Originaleksemplaret av denne protokoll skal deponeres i det finske utenriksministeriet, som tilstiler de øvrige kontraherende stater bekreftede kopier av den.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnede etter behørig fullmakt undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i Helsingfors, den 12. september 1989, i ett eksemplar på henholdsvis dansk, finsk, færøysk, islandsk, norsk og svensk, idet det på svensk utferdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, slik at samtlige tekster har samme gyldighet.

Protokoll

Vid undertecknande av det i dag mellan Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet har undertecknade kommit överens om följande bestämmelser som utgör en integrerande del av avtalet:

I. Till artikel 5 punkt 3

Utan hinder av bestämmelsen i artikel 5 punkt 3 skall i förhållandet mellan Färöarna å ena sidan och Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige å andra sidan ett byggnads-, anläggnings-, installations- eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med sådant projekt anses utgöra fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än sex månader i en avtalsslutande stat.

II. Till artiklarna 7 och 15

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7 beskattas inkomst, vilken företag i Norge eller Sverige förvärvar genom verksamhet som bedrivs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där företaget har hemvist, om verksamheten avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgränsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt punkt 4.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Norge eller Sverige förvärvar genom personligt arbete som utförs i Sverige respektive Norge, endast i den stat där denna person

har hemvist, om arbetet avser uppsättning och underhåll av spärrstängsel för renar på sträckor längs den norsk-svenska riksgårnsen, vilka sträckor anges i överenskommelse enligt punkt 4.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 beträffande företag i, respektive person med hemvist i Norge eller Sverige skall äga motsvarande tillämpning beträffande företag i, respektive person med hemvist i Finland eller Norge.

4. De behöriga myndigheterna i berörda avtalsslutande stater skall genom ömsesidig överenskommelse fastställa de sträckor längs vederbörande riksgårns på vilka bestämmelserna i punkterna 1-3 skall tillämpas.

III. Till artiklarna 7, 10-15, 19 och 23

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7, artikel 10 punkt 2, artikel 11 punkt 2 och artikel 12 punkt 2 beskattas inkomst, som företag i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget har hemvist.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 13 punkt 3 beskattas vinst, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar på grund av överlåtelse av där angiven egendom vilken används vid byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 14 punkt 1, artikel 15 punkt 1 och artikel 19 beskattas inkomst, som person med hemvist i Danmark eller Sverige förvärvar i samband med byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där

personen har hemvist.

4. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 23 punkt 6 beskattas där angiven förmögenhet, som företag i eller person med hemvist i Danmark eller Sverige innehar och som används vid byggandet och driften av fasta förbindelser över Öresund, endast i den stat där företaget respektive personen har hemvist.

IV. Till artiklarna 7, 8, 13, 15 och 23

1. Bestämmelserna i artikel 7, artikel 8 punkt 1, artikel 13 punkt 4 och artikel 23 punkt 3 tillämpas i Danmark, Norge och Sverige på inkomst som konsortierna Scandinavian Airlines System (SAS), Scanair eller SAS Commuter förvärvar genom kommersiell internationell och inrikes luftfart och annan därmed direkt sammanhängande verksamhet, på realisationsvinst som berörda konsortium förvärvar vid överlåtelse av lös egendom som används i sådan luftfart och sådan annan verksamhet och på förmögenhet som konsortiet innehar och som används i sådan luftfart och sådan annan verksamhet, i förhållande till den andel i konsortiet som innehas av delägare som har hemvist i Danmark, Norge respektive Sverige.

2. Bestämmelserna i artikel 15 punkt 3 b) tillämpas även på inkomst av arbete som utförs ombord på luftfartyg som används i inrikestrafik av konsortierna SAS, Scanair eller SAS Commuter.

3. Bestämmelserna i första och andra punkterna tillämpas efter överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i Danmark, Norge och Sverige också i fråga om annat konsortium eller annan liknande sammanslutning för bedrivande av luftfart eller annan därmed direkt sammanhängande verksamhet, i vilken sammanslutning endast delägare i SAS, direkt eller indirekt, innehar

andel och vilken i huvudsak är uppbyggd i enlighet med de principer som gäller för SAS.

V. Till artiklarna 8, 13 och 23

Andel i inkomst av verksamhet som avses i artikel 8 punkterna 1 och 3, andel i vinst på grund av överlåtelse av egendom som avses i artikel 13 punkterna 4 och 5 samt andel i förmögenhet som avses i artikel 23 punkterna 3 och 4 som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar eller innehar på grund av delägarskap i företag, beskattas endast i denna stat, om

a) delägarna har hemvist i olika avtalsslutande stater, och

b) företaget drivs av bolag eller annan sammanslutning med solidariskt ansvariga delägare, av vilka minst en tillika är obegränsat ansvarig, samt

c) det inte är uppenbart, att företaget har sin verkliga ledning endast i en avtalsslutande stat.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse om tillämpning av de i första stycket angivna beskattningsprinciperna även i fall då där angivna förutsättningar inte föreligger.

VI. Till artikel 13

Bestämmelserna i artikel 13 punkterna 6 och 7 berör inte Danmarks rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta aktievinst som en person som flyttar från Danmark anses ha erhållit i samband med utflyttningen.

VII. Till artikel 15

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna

1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Finland, Norge eller Sverige som gränsar till landsgränsen mellan Finland och Sverige respektive Finland och Norge förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i annan av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt upphåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Sverige förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Danmark, endast i Sverige, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Sverige.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Danmark förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Sverige, endast i Danmark, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Danmark.

4. Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 tillämpas endast om arbetet pågår under en sammanhängande tid av minst sex månader.

5. Med uttrycket "varaktigt personligt arbete" avses anställningsförhållande som ingåtts i avsikt att vara den skattskyldiges huvudsakliga sysselsättning.

6. Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist. För att en skattskyldig skall anses uppehålla sig i sin fasta bostad skall vistelsen i hemviststaten omfatta minst

två dagar. Härvid gäller, liksom i övrigt i avtalet där uttrycket "dag" förekommer, att med "dag" avses också del av dag.

7. I artikel 15 punkt 2 d) anses arbetstagare med hemvist i en avtalsslutande stat uthyrd när han av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete i annans (uppdragsgivare) verksamhet i annan avtalsslutande stat, förutsatt att uppdragsgivaren har hemvist eller fast driftställe i denna andra stat och att uthyraren inte har ansvar för och inte heller står risken för arbetsresultatet.

Vid avgörandet av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall göras en samlad bedömning varvid särskilt beaktas om

- a) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,
- b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken han har ansvar,
- c) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,
- d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och
- e) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

VIII. Till artiklarna 15 och 19

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 och artikel 19 punkt 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i kommun i Norge eller Sverige som

gränisar till landsgränsen mellan dessa stater förvärvar på grund av personligt arbete som utförs i sådan kommun i den andra av dessa stater, endast i den stat där personen i fråga har hemvist, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 och artikel 19 punkt 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Sverige förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Danmark, endast i Sverige, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Sverige.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 15 punkterna 1 och 2 och artikel 19 punkt 1 beskattas inkomst, vilken person med hemvist i Danmark förvärvar på grund av varaktigt personligt arbete som utförs i Sverige, endast i Danmark, under förutsättning att denna person regelmässigt uppehåller sig i sin fasta bostad i Danmark.

4. Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 tillämpas endast om arbetet pågår under en sammanhängande tid av minst sex månader.

5. Med uttrycket "varaktigt personligt arbete" avses anställningsförhållande som ingåtts i avsikt att vara den skattskyldiges huvudsakliga sysselsättning.

6. Med uttrycket "regelmässigt uppehåller sig" avses att den skattskyldige i normalfallet minst en gång i veckan uppehåller sig i sin fasta bostad i den avtalsslutande stat där han har hemvist. För att en skattskyldig skall anses uppehålla sig i sin fasta bostad skall vistelsen i hemviststaten omfatta minst två dagar. Härvid gäller, liksom i övrigt i avtalet där

uttrycket "dag" förekommer, att med "dag" avses också del av dag.

IX. Till artikel 18

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 18 skall i förhållandet mellan Danmark och Färöarna följande gälla:

Pension, livränta, socialförsäkringsersättning, underhållsbidrag och andra liknande utbetalningar, som härrör från en del av riket och betalas till en person med hemvist i den andra delen av riket, beskattas endast i denna andra del av riket.

X. Till artikel 19

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 19 skall följande gälla i förhållandet mellan Danmark och Färöarna:

a) Ersättning (med undantag för pension) som betalas av en del av riket, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till en fysisk person på grund av arbete som utförts för denna del av riket, dess underavdelningar eller myndigheter, beskattas endast i den del av riket där arbetet utförts.

b) Utan hinder av bestämmelsen i punkt a) beskattas ersättning, som person med hemvist i en del av riket uppbär för personligt arbete i anställningsförhållande utfört i en annan del av riket, endast i den förstnämnda delen av riket, om:

- 1) mottagaren vistas i denna andra del av riket under en sammanhängande period som inte överstiger 60 dagar, och

2) ersättningen betalas av det "sedvanliga tjänstestället".

c) Bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 samt i protokollspunkt IX ovan tillämpas på ersättning som uppbärs för arbete som utförts i näringsverksamhet som bedrivs av en del av riket, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 ovan skall följande gälla i förhållande mellan Danmark och Färöarna:

a) ersättningar, som fastställts av det allmänna uteslutande för att täcka utgifter i samband med allmän eller enskild tjänst, och som inte innefattar någon ersättning för arbete och som den danska staten, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter betalar till person som arbetar på Färöarna beskattas endast i Danmark,

b) ersättningar som fastställts av det allmänna uteslutande för att täcka utgifter i samband med allmän eller enskild tjänst och som inte innefattar någon ersättning för arbete och som Färöarnas landsstyre, dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter betalar till person som arbetar i Danmark beskattas endast på Färöarna.

Bestämmelserna i punkt 2 a) och b) ovan tillämpas under de första fem åren under vilka personen i fråga uppbär nämnda ersättningar.

XI. Till artikel 20

1. Person som vistas i annan avtalsslutande stat än på Färöarna och person som vistas i annan avtalsslutande stat än i Island uteslutande för

a) studier vid universitet eller annan undervisningsanstalt i denna andra avtalsslutande stat, eller

b) affärs-, fiskeri-, industri-, lantbruks- eller skogsbrukspraktik i denna andra avtalsslutande stat,

och som har eller omedelbart före vistelsen hade hemvist på Färöarna eller i Island, beskattas för inkomst av anställning i den förstnämnda avtalsslutande staten endast för den del av inkomsten som överstiger 20 000 svenska kronor under kalenderåret eller motsvärdet i danskt, finskt, isländskt eller norskt myntslag. Nämnda belopp omfattar under vistelse i Finland, Norge eller Sverige personligt avdrag för kalenderåret i fråga.

2. Skattefrihet enligt punkt 1 medges endast för tid som skäligen eller vanligtvis åtgår för studierna eller praktiktjänstgöringen, dock högst för sex på varandra följande kalenderår.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ovan skall följande gälla i förhållandet mellan Danmark och Färöarna:

Studerande, praktikant eller liknande som har eller som omedelbart före vistelsen i en del av riket hade hemvist i den andra delen av riket och som tillfälligt vistas i den förstnämnda delen av riket uteslutande i studie- eller utbildningssyfte beskattas inte i denna del av riket för belopp som erhålls från den andra delen av riket eller från utlandet för uppehälle, studier eller utbildning.

De beskattas inte heller för belopp som betalas som ersättning för arbete, om detta arbete är nödvändigt

för deras uppehålle.

Studerande, praktikant eller liknande som omedelbart före vistelsen i Danmark hade hemvist på Färöarna, beskattas inte på Färöarna för ersättning för arbete utfört i Danmark.

Som studerande anses inte personer som efter att ha avslutat en utbildning påbörjar en specialutbildning eller en utbildning inom ett nytt område.

En vistelse anses som tillfällig om den inte överstiger den reglerade studietiden med ett tillägg om två år.

En vistelse anses inte vara "uteslutande i studie- eller utbildningssyfte" om den varat mer än sex månader innan studierna påbörjades.

I denna sexmånadersperiod skall inte inräknas sådan tid, dock högst ett år, som åtgått i samband med en förberedande kurs som enligt undervisningsanstalten utgör en förutsättning för att kunna påbörja studierna i fråga.

I fall då två makar ansöker om att bli antagna vid undervisningsanstalt och endast den ene av dem antas, förlängs sexmånadersregeln såvitt avser den andre maken, men dock högst till en sammanlagd tidsperiod om två år.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas i fråga om inkomst som förvärvas från och med den 1 januari 1989. "Färöavdrag" skall emellertid inräknas i ersättning för arbete från och med den 1 januari 1988 och oberoende av om ersättningen härrör från Danmark eller från utlandet.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 ovan

beskattas studerande, praktikant eller liknande som har eller omedelbart före vistelsen i Danmark hade hemvist i Island och som tillfälligt vistas i Danmark uteslutande i studie- eller utbildningssyfte inte för belopp som betalas som ersättning för arbete, under förutsättning att arbetet är nödvändigt för hans uppehälle.

5. Person som studerar vid universitet eller annan undervisningsanstalt i annan avtalsslutande stat än Finland och som under tillfällig vistelse i Finland har anställning i Finland under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i Finland endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger en genomsnittlig månadsinkomst av 2 400 finska mark. Från beskattning enligt denna punkt undantas dock sammanlagt högst 8 000 finska mark under kalenderåret.

6. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i annan avtalsslutande stat än Sverige, som vid tillfällig vistelse i Sverige har anställning där med anknytning till studierna eller utbildningen, beskattas i Sverige endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger 10 000 svenska kronor under kalenderåret.

7. Person som har hemvist i annan avtalsslutande stat än Danmark och som vid tillfällig vistelse i Danmark är anställd i Danmark under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår beskattas i Danmark endast för den del av inkomsten som överstiger ett belopp som enligt gällande bestämmelser anses vara nödvändigt för hans uppehälle, under förutsättning att arbetet är utfört inom ramen för nordiskt program för utbyte av praktik- och feriearbete och att arbetet har förmedlats av Nordjobb.

Det belopp som anses vara nödvändigt för vederbörandes uppehälle fastställs på årsbasis och nedsätts i förhållande till uppehållstidens längd i Danmark och hela kalenderåret.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas från och med den 1 januari 1989.

8. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träffa överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1-7. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skälig med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i någon av de avtalsslutande staterna eller annan liknande omständighet.

XII. Till artikel 25

1. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 2 kan på begäran av Färöarna ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Färöarna, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat, från denna persons färöiska inkomstskatt eller förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt eller förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den färöiska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist på Färöarna förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten eller förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat eller på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

c) Om person med hemvist på Färöarna från annan avtalsslutande stat förvärvar inkomst av enskild tjänst som avses i artikel 15 eller artikel 21 punkt 7 och som enligt dessa artiklar får beskattas i denna andra avtalsslutande stat, får Färöarna inräkna inkomsten i beskattningsunderlaget men skall från den färöiska skatten på inkomsten avräkna den del av inkomstskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

2. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 4 kan på begäran av Island ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat,

skall Island, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket eller punkt b) nedan föranleder annat,

- 1) från denna persons isländska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,
- 2) från denna persons isländska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den isländska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Island förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Island inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den isländska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft

eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

3. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 5 kan på begäran av Norge ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Norge, såvida inte bestämmelserna i artikel 10 punkt 8 första stycket eller punkt b) nedan föranleder annat,

1) från denna persons norska inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons norska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat.

Avräkningsbeloppet skall emellertid inte i något fall överstiga den del av den norska inkomstskatten eller förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Om person med hemvist i Norge förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i

detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Norge inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från den norska skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som uppburits från denna andra stat respektive den förmögenhet som innehas där".

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

- a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,
- b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,
- c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

4. Bestämmelserna i artikel 25 punkt 6 kan på begäran av Sverige ändras och ersättas av följande text:

"a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalsslutande stat, skall Sverige, såvida inte bestämmelserna i artikel 10

punkt 8 fjärde stycket eller punkt b) eller c) nedan föranleder annat,

1) - med iakttagande av bestämmelserna i svensk lagstiftning (också i den lydelse den framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) - från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som betalats i denna andra stat,

2) från denna persons svenska förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som betalats i denna andra stat. Avräkningsbeloppet skall emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i denna andra stat.

b) Vid tillämpningen av punkt a) ovan skall, då enligt särskild lagstiftning lättnad medgivits vid finsk inkomst- eller förmögenhetsbeskattning av ett svenskt företags fasta driftställe i Finland, från svensk skatt på företagets inkomst eller förmögenhet avräknas den inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt som skulle ha utgått i Finland om sådan skattelättnad inte hade medgivits.

c) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas endast i annan avtalsslutande stat, får Sverige, vid fastställandet av skattesatsen för svensk progressiv skatt på annan inkomst eller förmögenhet, beakta den inkomst eller förmögenhet som beskattas endast i den andra avtalsslutande staten."

Begäran om sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen

efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas

a) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

b) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det då ändringen träder i kraft eller senare,

c) i fråga om skatt på förmögenhet, på förmögenhet på vilken skatt utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det då ändringen träder i kraft eller senare.

XIII. Till artikel 26

1. Om en person som avses i artikel 15 punkt 3 a) på grund av bestämmelsen i artikel 26 punkt 2 beskattas i Island eller Norge, skall han i staten i fråga ha rätt till samma avdrag som skulle ha medgivits honom om han hade varit anställd ombord på ett skepp i internationell trafik registrerat i denna stat.

2. Bestämmelserna i artikel 26 punkt 3 skall äga motsvarande tillämpning i fall som avses i protokollspunkt III punkterna 3 och 4.

XIV. Till artikel 31

1. I fråga om skattefrihet i Finland och Sverige för flottningsförening, som bildats för att handha flottningen i Torne och Muonio gränsälvars flottled, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

2. I fråga om grunderna för fördelningen mellan Norge och Sverige av beskattningen av Luossavaara-Kiirunavaara Aktiebolags inkomster, gäller vad därom särskilt är överenskommet.

Originalexemplaret till detta protokoll deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 12 september 1989 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

For Danmarks regering:

Mogens Rasmussen

Fyri Føroya Landsstýri:

Peter A. Lamhauge

**Suomen hallituksen puolesta
För Finlands regering:**

Rainer Söderholm

Fyrir ríkisstjórn Íslands:

Sigurbjörn Thorbjörnsson

For Norges regjering:

Per Olav Gjesti

För Sveriges regering:

Kerstin Boström

UTRIKESMINISTERIET

PROTOKOLL

10.4.1990

Rättelse i den finska texten till avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

Avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet undertecknades i Helsingfors den 12 september 1989. Originalexemplaret till detta avtal deponerades hos det finska utrikesministeriet och en bekräftad kopia har tillställts avtalsparterna.

I den finska språkversionen har uppmärksammats ett fel i det att i artikel 13 stycke 7 i stället för "sekä" (på svenska "samt") står "eikä" (på svenska "och inte").

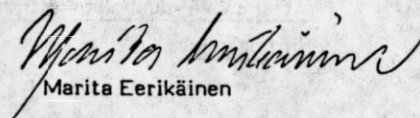
Det finska utrikesministeriet föreslog i en not av den 19 december 1989 till samtliga avtalsparter att ovanstående felaktighet skulle rättas av depositarien i enlighet med artikel 79 i Wienkonventionen om traktaträtten och anhöll om eventuella invändningar mot det föreslagna förfarings sättet senast den 19 januari 1990.

Eftersom inga invändningar har meddelats har depositarien i dag gjort en rättelse i den finska språkversionen enligt följande:

I artikel stycke har ordet "eikä" utbyts till ordet "sekä", varefter den finska texten till sagda stycke lyder som följer:

" 7. Tämän artiklan 6 kappaleen määräyksen estämättä voi sopimusvaltio verottaa voitosta, jonka toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ensiksi mainitussa valtiossa asuvan yhtiön osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta, sekä voitosta, joka saadaan muun arvopaperin luovutuksesta ja jota tämän valtion verotuksessa kohdellaan samalla tavalla kuin tällaisen osakkeen tai muun osuuden luovutuksesta saatua voittoa."

Byråchef


Marita Eerikäinen